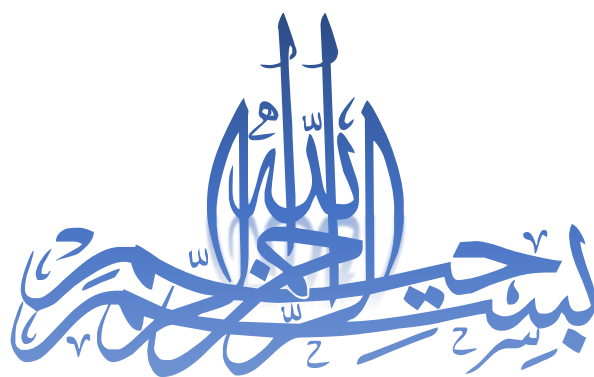

بشعہ پہ اسلام او

غریب کی

Ketabton.com

لیکوال: نیک محمد بارک

د کتاب نوم : بنځه په اسلام او غرب کی

لیکوال : نیک محمد بارک

کال : 2019/5/13

کمپوز او کمپیوټری چاری : نیک محمد بارک

ادرس : لوی کندهار

[ایمل ادرس: naikbarak786@gmail.com](mailto:naikbarak786@gmail.com)

موبایل: +93702110371

واتسف: +93784422655

فیسبوک : Naik Mohammad Barak

فهرستونه

لومړی فصل.....	10
د بنځي او نر مساوات د مغربي تهذيب يوه اهمه فتنه.....	10
په اسلام کی د بنځي حيثيت او حقوق.....	11
د اسلام له ظهور څخه مخکی د بنځي مقام.....	12
بنځه او د جاهلو قومونو نظريات.....	13
په بنځي باندې د اسلام د دين بښيگنۍ.....	15
د ديني، دنيوي، انفرادي، اجتماعي، او معاشرتي حقوقو تحفظ.....	17
د بنځي عصمت او ابرو ته احترام.....	21
د بنځو آزادی د تبرج جاهليت دوهم نوم دی.....	22
له آزادی څخه د غلامۍ خواته دعوت.....	23
د اسلام د عفت او عصمت نظام.....	24
د پردې احکام.....	25
د حجاب آيت.....	28
د بي پردگۍ د حاميانو مغالطه او دوکه بازی.....	29
په ستر او حجاب کی فرق.....	29
په خبرو اترو کی احتياطي تدبيرونه.....	31
په خاص حالت کی دباندې د وتلو اجازه.....	32
له کور څخه د وتلو شرائط او قیدونه.....	33
يوازي عملي او علمي نه بلکې خيالي او تصوراتي تحديدات.....	36

37.....	ايا پرده بي خايه حبس دی ؟
38.....	د نر او د بنځي دائره کار
39.....	په کور کې کښیناستل قيد نه بلکې راحت او نعمت دی
40.....	پرده نه بلکې بی پردگي د صحت د خرابوالي سبب دی
41.....	نظر بازي د ذهني انتشار او د معاشرې د فساد ذريعه ده
42.....	د تعليم لپاره بي حجابي
44.....	د ماډرن (جديد يا نوی عصری) د جوړیدو شوقین
46.....	دوهمه فصل
46.....	بنځه په مذهبي کتابونو او د مذهبي علماوو په آند
46.....	بنځه په يهوديت کې:
47.....	د يهودو شرعي قانون وايي:
47.....	د يهودو او عيسايانو شرعي او مذهبي علماء د بنځي په هکله وايي:
48.....	(St. Jhon Damascene) راهب يوحنا دمشقی:
48.....	(St. Cyprian) راهب قبرصي:
48.....	(St. Anthony) راهب انتوني:
48.....	(St. Gregory) راهب جريجوري
49.....	(St. Augustine) سينټ اگستاین:
49.....	د يهودو د سپيڅلي کتاب (تلمود) په آند:
51.....	بنځه په عيسايت کې
54.....	بنځه په اسلام کې
60.....	دریم فصل

- په غرب کی د نوی مسلمانو سویو بنځو د اسلام راوړلو کیسی.....60
- د (Karima Slack Razi) د اسلام قبلولو کیسه.....62
- د دوو امریکایي نني (عیسایي راهبو) د اسلام قبلولو کیسه.....65
- د یوی ارکنساسي خور عابدې د اسلام راوړل:.....79
- د رپ موزیک د وتلي فرانسوی سندرغاړې (Diams) د ټیامز د اسلام قبلول:....84
- د نوي مسلمانې سوي کانادایي خور الیزابت د اسلام راوړلو کیسه.....87
- دنړی مشهوره ژورنالیسته ایون ریډلي څنگه مسلمانې شوه؟.....97

د ليکوال خبری

الحمد لله رب العالمين والصلوات والسلام على سيد الانبياء والمرسلين
وعلى آله واصحابه اجمعين.

د پاک او لایزال خدای جل جلاله زیات شکر ادا کوم چی ماته یی
ددی توفیق راکړیدی چی زه د خپلو دینی مقدساتو خدمت څه ناڅه
وکم.

سید جمال الدین افغان رحمت الله علیه ویلی دی کفری هیوادو ته
ولاړم مسلمانان لږ وه خو اسلام زیات وو مسلمانی ملکوت ته ولاړم
مسلمانان ډیر وه خو اسلام کم وو پکښی.

غریبان او کفری نړی تل دا کوښښ کوی چی څرنگه اسلام او
مسلمانان بدنامه کړی مسلمانانو ته رکم په رکم توطئی او دامونه په
کار اچوی چی څرنگه مسلمانان د خپل دین او مذهب څخه لیری
کړی کله چی دوی مسلمانان د خپل دین څخه لیری کړی نو بیا په
ډیری اسانی سره کولای سی چی خپل ټول کفری اوامر پری عملی
کړی او تر خپل تسلط لاندی یی راوولی په تیرو زمانو کی کفار
هیڅکله هم پر مسلمانانو نه وه بریالی سوی د هغه وخت د نړی تر
ټولو ستر طاقتور پوځ وغوښتل چی پر مسلمانانو حمله وکړی په
داسی حال کی چی دوی پر کوم ځای حمله کول د هغه ځای مسلمانان
نسبتاً ډیر کم وه دوی دا فکر کاوه چی تر ننه مسلمانان نه دی ناکام
سوی نن به یی ناکام کړو کله چی دوی پر مسلمانانو حمله وکړه نود
مسلمانانو هغی کوچنی ډلی ددوی ستر پوځ ور تار ومار کړ او پاچا

یې ونيول سوو او بنديخانی ته واستول سوو پاچا به هر ورځ د بنديخانی څخه د مسلمانانو کردارونه څارل ولیدل چې مسلمانان څومره مذهبي او څومره د خپل دين قدر لري ددوی دا مذهبيتوب دوی طاقتور او په سوپر طاقت اړولی دی څو ورځې بعد مسلمانانو همدا د کفارو پاچاد څه فديې په بدل کی ايله کړ کله چی هغه بیرته خپل هیواد ته راستون نو خپلو درباریانو ته یې وویل چی پر مسلمانانو د بريالی کیدو یوه لار سته هغه دا چی دوی باید د خپل مذهب څخه په یو رکم لیری کړو ځکه ددوی ټینګی عقیدې او مذهب دوی کامیابه کړیدی او سوپر طاقت یې ځنی جوړ کړیدی بیا یې د درباریانو څخه وپوښتل چی باید دوی څرنگه د خپل دين څخه لیری کړو هغوی زیات نظرونه وړاندې کړل خو د پاچا یو نظر ډیر خوښ سو هغه دا چی مسلمانانو ته باید ښځی ور مخته کړو او د هغوی ښځی را وپاروو چی تاسو هم د دباندی وتلو د تعلیم د کار د کولو حق لری. کله چی دوی همدا پلان عملی کړ نو په ډیری اسانی سره یې مسلمانان ډری وړی کړل تر ننه پوری دوی همدا پلانونه عملی کوی او ټوله اسلامی ملکونه یې تر خپل واک لاندی راوستلی دی.

ځنی مسلمانانی خویندی دا فکر کوی چی اسلام موږ ته هیڅ حق نه دی راکړی که دوی لږ هم فکر وکی چی اسلام دوی ته دونه حق ورکړیدی چی د غربی حقوقو د صفری نقطی سره هم نه دی برابر نو بیا به هیڅکله دا ونه وایی اسلام نر امر کړیدی چی په هر رکم وی دی باید د خپلی میرمنی هر روا خواهیش ور پوره کی په داسی

حال چي غربي نري كي خاوند و ميرمني ته وايي چي ته دي حانته
نفقه برابر وه زه يي حانته برابر وم.

اسلام وايي چي جنت د مور تر پښو لاندې دي يعني تاسو يي د مړيني
تر وخته خدمت كوي خو په په غربي نري كي چي كله مور و پلار
د بوداتوب حالت ته ورسيري نو دي يي د (Old House) په نامه يو
حاي ته استوي چي خاص د همدې لپاره جوړ سويدي چي بوداگان
ورته راولي همدلته د مرگ تر وخته داسي شپي و ورخي سبا كوي
لكه په بنديخانه كي.....

چي مسلماناني خويندي خپل اسلامي حقوق وپيژني او بيا د غرب د
وحشانه حقوقو غوښتنه ونه كړي نو مي دا ليكنه شروع كړه هيله ده
چي زما دا ليكنه به د يوي مسلمانې خور د اصلاح سبب وركړي
غوښتل مي چي دا كتاب د يوي خپرونديې ټولني له خوا چاپ كړل
سي خو كله چي به هغو زما كم عمر ته وكتل نو دپته به يي زړه نه
ښه كوي چي زما دا كتاب دي چاپ كړي نو مجبوره سوم چي د
انلاين لاري يي تر تاسو در ورسوم.

په درنښت:

نيك محمد بارك

لومړی فصل

اسلام د ژوند یو مکمله او اکمله پوره ضابطه ده په اسلام کې د هر چا د حقوقو پاملرنه سویده که هغه نر دی او که ښځه. او اسلام په ځانګړي توګه ښځو ته د هغو حقوق ورکړي چې مخکې له اسلام څخه دا حقوق چا نه وو ورکړي لیکن ددی ترڅنګ یې هغو ته د پردی او حجاب حکم ورکړ کوم چې د فطرت موافق دی لیکن په نننۍ زمانې کې اروپا او امریکا لکه څرنګه چې په نورو کارونو کې هم د فطرت په خلاف کارونه مخته بیایي همدا ډول د ښځو د حقوقو په باره کې هم ښځو ته د غیر فطري د آزادۍ او بې حیايي د عام کولو لپاره کوښښ کوي. په داسې حال کې چې ځینې تش په نامه مسلمانان هم د اروپا او امریکا له ذهني غلامۍ څخه متاثر سویدی او له هغو سره په شریکه دا نظریه عاموی او خپروی یی.

د اروپا غلامۍ چې کله د عالم اسلام ذهن ، فکر ، تهذیب ، او اخلاق لاندې کړل او کوم دیني ، علمی ، او اخلاقي فتنو چې په اسلامي تهذیب او معاشري باندې حمله وکړه

د ښځې او نر مساوات د مغربي تهذیب یوه اهمه فتنه

په دې کې له ټولو نه مخکې د ښځو د آزادۍ تحریک او د سړي او ښځې مساوات یوه اهمه فتنه جوړه سوه. د اسلام د ستر او حجاب نظام او د ښځو مقدس او محترم مقام او مرتبه او په دې باندې مبني یو پاک کورنی نظام د کښته پورته کولو لپاره د اروپا مستشرقینو او لا دینو مصنفینو او زموږ هغه خلک چې د اروپا تابع او د هغوی

هر قانون حق بولی ، تش په نامه مصلحینو او ترقی خوښونکو دي نظام لره د خندا وړ جوړ کړ او په مسلمانانو کی له مغرب څخه د متاثر سوی ذهنونو لرونکو کله چی په تعداد د ازواجو (میرمنو) باندی مسخره کوي او کله د مسلمانو ښځو د قید او بند ماتم شروع کوی او همدا رنگه دغو ښځو لره ډیری مظلومی او د رحم وړ گرځوي. د بر صغیر د غلامی له زمانی څخه تر ننه پوری ټول ټول آوازونه پورته کوي.

په اسلام کی د ښځی حیثیت او حقوق

په اصولي توگه لومړی باید موږ وگورو چی آیا په رښتیا هم په اسلام کی د ښځی حیثیت او حقوق مبهم پریښي دي. او آیا واقعی اسلام ښځی ته جائز مقام نه دی ورکړی او دا چی په دی باره کی د اسلام د دوښمنانو تبلیغات واقعی صحیح دي؟ په دي باندی به مو موږ په تاریخ باندی سرسری نظر اچوو. په دی باره کی د عربو او عجمو قومونو او دینونو د تاریخ یو ادنی طالب علم هم دي نتیجی ته رسیدلی سی چی اسلام د فطرت او رحمت هغه دین دی چی ښځو ته ئی له تحت الثراء څخه اوج ته ورسوله.

د اسلام له ظهور څخه مخکې د بنځي مقام

د اسلام له ظهور څخه مخکې د ټولې دنيا قومونو او ملتونو او انساني رسمونو او رواجونو کې بنځي چي په کوم ظلم، ستم او سپکاويو کې مبتلا وي هغې زمانې لره قران کریم په يوه اعجازي لفظ "جاهليت اولی" باندې تعبیر کړی ده.

دا جاهليت څه شی وو؟ تاريخ شاهد دی چي بنځي به د يوه مالی شی په توگه گڼل کيدلی او د ځناورو غوندي به اخیستل او خرڅول کيدلی. هغوی د يوه شی مالکانی هم نه وي او نه هغوی پخپلو مالونو او اسبابونو کې د نارینوو له خوښی پرته تصرف کولای سواي. او نه هغوی د چا د وراثت حقدارانې وي او نه هغوی د کوم ټول د وصیت کولو حق درلود. د هغوی د قتل په صورت کې په دیت او قصاص کې هغوی له نارینوو سره برابری نه وي په نکاح کې د دوی خوښه خو څه کوی چي نارینه به کله وغوښت نو دوی به ئی پکار او کسب باندې مجبورولی.

بنځه او د جاهلو قومونو نظريات

د بنځي په باره کې د جاهلو قومونو عجيبې نظريې موجودې وې. د روم غوندې په متمدنو قومونو کې تر يوې زمانې پورې دا مسله او موضوع بلکل داسې پاته وه چې آيا بنځه انسان هم دی او که د ځناورو پخیر کوم بل مخلوق دی. په رومي ادوارو کې هغوی د يوه نجس ځناور په ګرځولو سره فيصله وسوه چې هغوی ته د خبرو اترو حق هم نسته. د دارونکي سپيو او اوبنانو غوندې د هغوی په خوله کې څيره او ځنځيرونه تړل کيدله. په مغربي قومونو کې يوه رایه دا هم وه چې بنځه ساه لرونکي هم نه ده. په دې باره کې د دوی دا اختلاف هم وو چې بنځه د عبادت او بنده کې اهليت هم لري او که یې نلري؟ په ځينو قومونو کې د خنزيرانو غوندې د بنځي په ټوله طبقه باندې د مقدسو مذهبي کتابونو په لوستلو باندې قانوني ممانعت وو. او همدارنګه د دوی په عبادت باندې هم پابندې او بندیز وو. څو قبائلو او قومونو بلکې په خود ساخته دينونو کې پلار ته دا حق ورکړی سوی وو چې هغوی خپلې لورګانې پلورلای سواي. آن تر دې پورې چې په ځينو عربو قبایلو کې هغوی ته د خپلو لورګانو د ژوندۍ بنځولو (ذاتي) حق حاصل وو. او دا کومه بده خبره نه ګڼل کيدله. بلې خواته په نوموړي د جاهليت په دور کې چې د جاهليت اولی او تبرج جاهليت سره اشاره ورته سويده. بنځه یې یوازي د عیاشي تعیش آله ګرځول سوی وه. د هغوی حیثیت د نارینوو شاملات، یو وقف او

يو مشترک قومی ملکیت وو چي هغوی د نارینوو د عامه مفاد یو مخلوق او د طبع د خوشحالی سامان ګڼل کیدلی. د هغوی دا افریضه وه چي د غلامانو غوندې د نارینوو په آرام او راحت رسولو کی هر وخت مصروفی او مشغولي وی. او په نوی نوی طرزونو او نمود او نمائشونو او په نوی نوی طریقو سره د ناز او ادا په کولو سره نارینوو ته د آرام او راحت مسائل فراهم او وړاندی کولې. په ډیرو جاهلانه رسوماتو کی به ښځه د ډیرو نارینوو د خوشحالی مشترکه متاع جوړه سوی وه. له خاوند سره سره د هغی عاشق به هم په دی ښځی کی یو شان شریک ګڼل کیده. او یوه نارینه به پرته د عدل ، انصاف او تعداد له لحاظه څخه چي څومره غوښتل همدومره ښځی به ئی د ځان د مفاد او ګټی لپاره له ځان سره ساتلای سواي.

په ښځې باندې د اسلام د دين ښيځنې

يوې خواته اسلام ددې ضعيف او ناتوانه جسم څخه د ظلم او ستم ټولې كړې او زولنې ماتې كړې او هغوى ته ئې د انسانيت په مقام كې له نارينوو سره برابر مقام وركړ. الله تعالى فرمايي چې: "يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ"

اې خلكو! موږ تاسي له يوه نارينه او يوې ښځې څخه پيدا كړي او بيا مو تاسي قومونه او قبيلې وگرځولي، تر څو چې تاسي يو او بل سره وپيژنئ. په حقيقت كښي د الله په وړاندي ستاسي څخه تر ټولو زيات عزتمند هغه څوك دى چې په تاسي كښي تر ټولو زيات پرهېزگار وي. په باوري ډول الله په هر څه پوهېدونكى او باخبره دى. [سُورَةُ الْحُجَرَات:13]

او حضور اكرم صل الله عليه السلام فرمايي چې "ښځه د نارينوو جوړه نيمايي ده" بيا يې هغه نه يوازې د خدايي خطباتو مكلفه او مخاطبه جوړه كړله بلكې دا هم چې هغوى د عبادت اهل دي او ددين د احكامو په تعميل او امتثال كې د اجر او ثواب او قدر او منزلت په اعتبار سره له نارينوو څخه وړاندې والى او سبقت هم وړلاى سى.

قرانكريم په عبديت او عباداتو كې له جلاوالى پرته كه چيرته نرانو ته د مسلمين، قانتين، صادقين، صابرين، خاشعين، متصدقين

صائمین ، حافظین او ذاکرینو خطابونه کړیدی نو ددی تر څنګ یی
 بنځی هم د مسلمات ، مؤمنات ، قانتات ، صادقات ، صابرات
 ، خاشعات ، متصدقات ، صائمات ، حافظات ، او ذاکراتو په لقبونو
 سره نازولی دی. او پرته له کوم امتیاز یی دواړو طبقو ته د
 مغفرت او اجر عظیم بشارت ورکړیدی. او په فوز عظیم جنت خلد
 او رضوان باندی ئی د خوشخبری ورکولو تر څنګ دواړو طبقو
 ته ویلی دی چی: " وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَانٌ مِّنَ
 اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ"

له (دغو) مؤمنانو نارینه او بنځو سره د الله وعده ده، چي داسي
 باغونه به ورکړي چي تر هغو لاندي به ويالي بهيري او دوی به
 پکښي د تل لپاره اوسيري. په هغو تل ښېرازه باغونو کښي به د
 دوی لپاره سوتره استوگنځي وي. او تر هر څه زيات دا چي د الله
 رضا به ورپه برخه وي. همدا ستر بری دی. [سُورَةُ التَّوْبَةِ : 72]

د دیني، دنیوي، انفرادي، اجتماعي، او معاشرتي حقوقو تحفظ

اسلام نه یوازې د دوی د ملکیت حق تسلیم کړیدی بلکې پخپل مال او دولت کې یې د هر ډول جایز عقد د تصرف، بیع او شراء (اخیستلو او خرڅولو) رعایت او صدقې هېې او داسې نورو تصرفاتو حق یې هم ورکړیدی، د وصیت کولو حق یې ورکړ او د میراث و مستحق یې وگرځول او ویې وفرمایل چې "وللنساء نصیب مما ترک الوالدین و الاقربون" (یعنې بنځې د والدینو او نورو خپلوانو په وراثت کې برخه) په دیت او قصاص کې د نارینو سره برابرې دي. دهغوی قتل کول خو پریږده د دوی وهل او ټکول هم ممنوع دي. په اسلام کې د دوی د عفت او عزت او پاک لمنې تجاوز کونکي او تهمت لگونکي د دنیا او آخرت سزاوار یعنې د سزا لایق گرځول سویدی او د عذای عظیم د وعید مستحق گرځول سویدی.

(إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ)

کوم کسان چې پر پاک لمنو، (د بدو څخه په) ناخبرو مؤمنو بنځو باندي توروته ټپي، پر هغو باندي په دنیا او اخرت کبني لعنت وکړای شو او د هغو لپاره لوی عذاب دی.

[سُورَةُ النُّور: 23]

او که چیرې وغواړي د خاوند په غلط بهتان سره لعان هم کولای سی او ترې جلا کیدلای هم سي شریعت مقدسه په پاکې بنځې

باندې د بهتان د ويونکي لپاره سخته سزا حد مقرر کړی دی. الغرض هغوی د هر ټول خپلو جایزو حقوقو دفاع کولای سي. اسلام د هغوی د معاشرتي، انفرادي، او اجتماعي ژوند ټول جایز بندشونه مات کړيدي. په نکاح کې یې دوی ته د خپلې خوښې حق اختیار ورکړ سوی دی چې څوک وغواړي هغه خاوند کولای سیاو چې څوک ونه غواړي هغه ردولای سي. بیا اسلام د نکاح حدود هم ټاکلي دي چې هغه د مالکیت او مملوکیت رشته نه بلکې د زوجینو پخپل منځ کې د ربط او تعلق نوم دی.

په دې عقد سره هغه د سړي غلامه نه جوړیږي بلکې دا یو داسې تمدنی او معاشرتي ضرورت دی چې سړي او ښځې دواړه ورته محتاج دي. او دا دواړې طبقې د فطري غوښتنو تکمیل دي. البته د فریقینو د پیدایښي او فطري ضرورتونو څخه خاوند ته په هغې باندې یو ټول برتری (لوړوالی) حاصل دی. الله تعالی فرمایي: (وللرجال علیهن درجة) البته نارینه پر ښځو یو درجه لوړوالی لري. چې په دې کې هم د ښځې لپاره او هم د نارینه لپاره ساتنه او ښیځنه ده. او ددې ادنی لوړوالی په برخه کې یې هم سړي د مهر د ادا کولو پابند گرځولی دی. نه یوازې دا بلکې د هغې د ژوند د ټولو ضرورتونو لکه ډوډۍ او نفقه، لباس او د استوګنې ذمه واری یې هم د نارینو په غاړه اچولی ده اگر که ښځه پخپله ډیره مالداره او دولت منه وي. نارینه رکم رکم خواری او مشقتونه تیروي او د هغې د اولادونو د ضرورتونو کفالت کوي. ددې ترڅنګ یې له ښځې سره د هر ټول ښي رویی تلقین هم ورته سويدي. الله تعالی فرمایي

چی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ۖ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَءَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا)

ای مؤمنانو! ستاسي لپاره دا روا نه ده چي د زور له لاري خان د بنځو وارثان کړی. او نه دا روا ده چي هغوی وربروی او د هغه مهر د یوې برخي د وهلو هڅه وکړی چي تاسي هغو ته ورکړی وي. هو که هغوی د کوم بنکاره ناکاره چلن کوونکي وي (نو بیا تاسي د هغو د تنگولو حق لری)، له هغو سره په بڼه چلند ژوند تېر کړی. که ستاسي هغوی نه خوښیږي، نو کېدای شي چي تاسي به یو شی نه خوښوی، خو الله به په هغه کښي ډیري ښېگني ایښي وي. [سُورَةُ النِّسَاء: 19]

نبی کریم علیه سلام فرمایلی دی (چی په تاسو کی له ټولو څخه بهتره او افضل هغه څوک دی چی د چا رویه او سلوک له خپلی ښځی سره ښه وی.

چی کله د والدینو د حقوقو وصیت ورته سویدی نو بیا یی د مور په باره کی زیات تاکید کړیدی او ویی ویل چی جنت د مور تر پښو لاندی دی ویی وفرمایل چی څوک د لونو ښه کفالت او ساتنه وکړه د دوږخ اور به پری حرام وی. او فرمایلی یی دی چی کوم سړی د دوو لونو د بلوغ تر وخته پوری ساتنه وکړی هغه به په جنت کی ماته دومره نیردی وی لکه د یوه لاس دوی کوتی چی سره نیردی

وی. او فرمایلی یی دی چی " ما اکرم النساء الا کریم ولم اهانهن الا لییم " (د بنحو عزت او تکریم د شریفانو عزتمنو او د هغو اهانته او سپکاوی د بد اخلاقو او رذیلو خلکو کار دی)

همدارنگه د ازواجو په تعداد کی چی په وروسته کی به هم یو څه بحث پر وکو د جاهلیت غیر محدود تعداد او د نرانو د آزادی څلور میړمنو پوری محدوده کړه او دا هم په دی شرط چی د عدل تقاضاوی پوره کولای سی نو اوس یو نارینه د مالی او استطاعت سره سره له څلورو څخه زیاتی بنخی نسی کولای. همدارنگه په طلاق کی ډیر د اسراف او ظلم او زیاتی سلسله وه. ددی ابتدال او اسراف د بندولو په خاطر اسلام په نارینه باندی ډول ډول بندیزونه لگولی دی او الله تعالی فرمایلی دی: " يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ۖ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا "

(ای مؤمنانو! ستاسي لپاره دا روا نه ده چي د زور له لاري ځان د بنحو وارثان کړئ. او نه دا روا ده چي هغوی وربروئ او د هغه مهر د یوې برخي د وهلو هڅه وکړئ چي تاسي هغو ته ورکړی وي. هو که هغوی د کوم ښکاره ناکاره چلن کونکي وي (نو بیا تاسي د هغو د تنگولو حق لری)، له هغو سره په ښه چلند ژوند تېر کړئ. که ستاسي هغوی نه خوښیږي، نو کېدای شي چي تاسي به یو شی نه خوښوئ، خو الله به په هغه کښي ډیري ښېگني ایښي وي. [سُورَةُ النِّسَاءِ: 19]

او بیا د رجوع په شکل کی ددی مبعوض الی الله عمل تلافی موقع
 یی هم نارینوو ته ورکړ. له اسلام څخه مخکی د کونډو بنځو حالت
 انتهایی د رحم وړ وو اسلام نه یوازی کونډو ته د نکاح عقد جایز
 وگرځاوه بلکی پخپله نبی کریم صل الله علیه وسلم په اولی نکاح
 کی عملی نمونه وړاندی کړه او د کونډو مشکل یی حل کړ. بنځو
 ته اسلام دا حق هم ورکړ چی د نکاح په شکل کی د خپل منځی
 معاهدی د محبورو او نامساعدو حالاتو له وجهی د فریقینو په
 خوښی سره فسخ او منسوخ کولای سی. الغرض د دنیا هیڅ یو
 دستور او رسم او رواج هم داسی نه دی چی بنځی ته هغه مقام
 ورکړی وی کوم چی اسلام ورکړیدی.

د بنځی عصمت او ابرو ته احترام

همدارنگه د بنځی د هغی بی کسی معامله هم ده کوم چی قرآنکریم
 په جاهلیت اولی سره تعبیر کړی دی چی په هغه کی له بنځو څخه
 د کوچنیانو د لوبو د سامان غونډی شی جوړ سوی وو. او په دی
 وجهی دا صورت حال د کورنی او تمدنی ژوند د خرابیدو او
 معاشری د تباهی سبب جوړیده. اسلام دا حالات داسی له منځه
 یوړل چی د نارینه د ظلم او ستم او د هغو د شیطان صفتی او انسان
 شکله درندگانو او وحشانو څخه یی د هغو د حفاظت هغه طریق
 اختیار کړی چی بنځو لره یی له خپل حیثیت او مقام څخه لرې
 کوونکی وی. که هغه عملی وجوهات وو او که نظریاتی او یا

تصوری. اسلام دې لرغ د ساتلو وړ یوه قیمتي خزانة یوه نادره او عجیبه ملغلره او نازک امیل وگڼله.

نبی کریم صل الله علیه وسلم فرمایلی: (بی له شکه ښځه یو پټ سوی شی دی چی کله دباندی ووځی نو شیطان ورپسی سی تر څو چی څوک په دی خپری سوی لومی کی راو نیسی).

نارینه ته هم په هغې باندی له بد نظر څخه د منع کولو په صورت کی د غض بصر (د سترگو د کښته کولو) حکم ورکړی سو. نبی کریم صل الله علیه وسلم فرمایلی دی: " زنا العين النظر "(بد نظر د سترگو زنا ده) نو چی څرنګه نظر وی همدارنګه یی اثرات وی.

د ښځو آزادی د تبرج جاهلیت دوهم نوم دی

لیکن د نن دا زمان د ښځو د آزادی او حقوقو او مساواتو په نامه دا محترم او مقدس صفت دوباره د جاهلیت اولی خواته د ورګرځیدلو مذموم کوښښ او سعی کوي چی د مسلمانانو دا شرافت مآبه دولت او قیمتي خزانة یو ځل بیا د کور، ګودر او دهلیز څخه ووځي او په بازارونو کی د عالم تماشا وګرځی. او کور د رونق د جوړیدو په ځای د محفل شمع وی. د آلاتو او صنایعو له حقیر څخه حقیر سی د مشهورتیا ذریعه جوړه سی. هغوی د سیل په ځایونو، پارکونو، هوتلونو، په کلبونو، جلسو او جلسونو، په عدالتونو، کارخانو، کمپنیو، سینماوو، میلو، او د سیاست په سټیجونو کی رسوا ذلیل او خوار سوی د نارینوو د طبعي د خوشحالولو آله وګرځي او دا هغه

فاسقانه تبرج او د جاهلیت اولی نمونه او نمائش دی چی د عصمت او حیاء دا امیل په بازار کی دانی دانی کول غواړي.

له آزادی څخه د غلامی خواته دعوت

دا دعوت او تحریک هغوی ته د لعبه لاعبین د جوړولو دعوت دی. دا دعوت په اصل کی کی د بنځو د آزادی دعوت نه دی بلکه د هغوی د غلام او کمزوری د جوړولو دعوت دی. او د جاهلیت هغه شکل دی کوم چی اسلام زیر و زبر کړی وو. دا حالت له ماضی (مخکینی) زمانی سره وتلی نو بیا د حضرت عمر رضی الله عنه د ارشاد قدر او قیمت څرگندیدلی سی. د اسلام نوموړی عظیم سیاستدان، مصلح او مفکر فرمایي: " انما تنقص عری الاسلام عروة اذ نشأ فی الاسلام من لم يعرف الجاهلية " (چی کوم سړی په اسلام کی له اوسیدو سره د جاهلیت له طریقو څخه ناخبر وی. له هغه څخه ددې خطري ویره وي چی هغه به اسلام د یوې یوې کړی په کولو سره مات کړي).

د اسلام د عفت او عصمت نظام

اوس بايد چي دا وگورو چي اسلام بنځي لره څنگه د جاهليت اولي له ظلمونو څخه و ايستله او د نور په رڼا کي يي ودروله. اسلام د بنځو د حقوقو د رعايت او ساتني، عفت او عصمت حفاظت او د تهذيب او تربیي داسي مستقل نظام وړاندی کړ چي اصول او جزئیات، جلی او خفي، ولمي، او نظری، عملی او خیالی په ټولو اړخونو باندې داسي چاپیر دی چي په دی نظام کي بنځه د فحشاء او فواحشو سیوری هم نسی پری غورځیدلای. د فحاشی دواعی او اسبابو ته ئی د فواحشو په نظر سره کتلی دی. آن تر دی پوری چي د خیال او تصور لامحدود وسعتونه ئی هم د عصمت او عفت په دائرو کي محدود او محصور کړیدی. په دی نظام کي حالات او مصالح، علتونه او بواعث او د جبلی او فطری غوښتنو هر ټول رعايت سویدی چي له دې څخه پرته نه مدنی سیاست صحیح کیدلای سی او نه تهذيب الاخلاق ممکن دی. او نه د منزل تدبیر کارگر ثابتیدلای سی. او له دې پرته د یوې پاکی معاشری تعمیر (آبادی) د اخلاقی اقدارو حفاظت او د کورنی نظام د قیام او استحکام اود تهذيب او تمدن یوه مثالی نمونه قائمول قطعی ناممکن دی. راځی چي موږ په دي سلسله کي په قرآن او سنتو باندی یو سرسري نظر واچوو او وگورو چي د نر او بنځي حکیم خالق، خداوند کریم او د بنی نوع انسان رحمت مجسم نبی الرحمت علیه الصلوٰه والسلام زموږ څنگه لارښوونه کړی ده او له دې څخه وروسته یو انصاف خوښوونکی پخپله قضاوت کولی سی چي د

خدای جل جلاله او د هغه د رسول صل الله علیه وسلم منشأ څه دی؟

د پردې احکام

د الله تعالى ارشاد دی: " وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا "

پخپلو کورونو کښي مېشتي اوسئ، او د تېر جاهلي دور غوندي سينگار کړي، بي ستره مه گرځئ. لمونځ قايم کړئ، زکات ورکړئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ. الله خو دا غواړي چي ستاسي نبوي کورنۍ څخه چټلي ايسته کړي او تاسي په پوره ډول ستره کړي. (سُورَةُ الْأَحْزَابِ : 33)

په تگ او راتگ يي پابندۍ ولگوله چي په داسي لباس کي به اوسي چي د بدن يا اندام کومه برخه ئي ښکاره نسي او پټ زينت او ښائست يي څوک ونه ويني. الله تعالى وفرمايل. " وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۚ وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ ۚ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبَعِينَ غَيْرَ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ ۚ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ "

او [ای پیغمبره (ص)!] مؤمنو بنحو ته ووايه: چي خپلي سترگي (تر کنترول لاندې وساتي او د خپلو شرم ځايونو ساتنه وکړي. او خپله ځان جوړونه او سينگار دي نه بنکاره کوي، پرته له هغه چي په خپله څرگند شي، او پر خپلو سينو دي د خپلو پورنو پلرونه واچوي. هغوی دي خپله ځان جوړونه (سينگار) نه بنکاره کوي، پرته ددې خلکو په وړاندې: مېړونه، پلرونه، د مېړه پلرونه، خپل زامن، د مېړونو زامن (بنزيان)، وروڼه، ورېرونه، خوريان، د خپلي طبعي بنځي، خپل مملوک، خپل هغه لاس لاندې نارينه چي بنحو ته حاجت نه لري او هغه ماشومان چي لا تر اوسه پوري د بنحو له پټو خبرو سره اشنا شوی نه وي، يعني په دغو ماشومانو کي جنسي غريزي نه وي را ژوندۍ شوي. او هغوی دي پر ځمکه باندي په زوره پښو وهلو سره په داسي شان تگ نه کوي چي د هغو د پټ کړي سينگار خلکو ته معلومات وشي. اي مؤمنانو! تاسي ټول په گډه سره الله ته توبه وباسئ، بنايي چي بری درپه برخه شي.) [سُورَةُ النُّور : 31]

او په بل ځای کی ازواج مطهرات ،بنات اطهار او ټولو مسلمانو بنحو ته فرمایلی دی " يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا " ([ای پیغمبره (ص)!] خپلو مېرمنو او لونیو او د مؤمنانو بنحو ته ووايه چي پر خپل ځان باندي د خپلو ټکړيو پلرونه خواره کړي. دا ډېره مناسبه کړنچاره ده، تر

خو چي هغوی وپیژندلای شي او ونه خورول شي. الله تعالى بنه
بخښونکی او مهربان دی. [سُورَةُ الْأَحْزَابِ : 59]

له دی آیت څخه صحابیاتو رضی الله عنهن دا مفهوم وو. حضرت
عائشه رضی الله عنها فرمایي چی په انصاري ښځو دی خدای رحم
وکړی چی هغوی کله د حجاب حکم واوریده نو لوی لوی ټیګری
یی واخیستل او ځانونه یی پری پټ کړل.

د نبی کریم صل الله علیه وسلم له وصال څخه وروسته ازواج
مطهراتو حجونه او طوافونه هم کول نو ځانونه به یی پټ ووپه
یوه بله موقع کی د جسم د عام زینت د پټ ساتلو لپاره د زیات تاکید
حکم ورکړی سو او وئی فرمایل چی: " وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ
مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبَعِينَ غَيْرَ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ
يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ "

او [ای پېغمبره (ص)!] مؤمنو ښځو ته ووايه: چي خپلي سترګي تر
کنټرول لاندې وساتي او د خپلو شرم ځايونو ساتنه وکړي. او خپله
ځان جوړونه او سينګار دي نه ښکاره کوي، پرته له هغه چي په
خپله څرګند سي، او پر خپلو سينو دي د خپلو پورنو پلوه

واچوي. هغوی دي خپله ځان جوړونه (سینگار) نه ښکاره کوي، پرته ددې خلکو په وړاندي: مېړونه، پلرونه، د مېړه پلرونه، خپل زامن، د مېړونو زامن (بنزیان)، وروڼه، ورېرونه، خوریان، د خپلي طبعي ښځې، خپل مملوک، خپل هغه لاس لاندې نارینه چې ښځو ته حاجت نه لري او هغه ماشومان چې لا تر اوسه پوري د ښځو له پټو خبرو سره اشنا سوې نه وي، یعنې په دغو ماشومانو کې جنسي غریزې نه وي را ژوندۍ سوي. او هغوی دي پر ځمکه باندې په زوره پښو وهلو سره په داسې شان تگ نه کوي چې د هغو د پټ کړي سینگار خلکو ته معلومات وسي. اې مؤمنانو! تاسې ټول په ګډه سره الله ته توبه وباسئ، ښايي چې بری درېه برخه سي.) [سُورَةُ النُّور : 31]

ددې پردې حجاب تر دې زیات واضح او غیر مبهم حکم په دې الفاظو سره ورکړی سو.

د حجاب آیت " و اذا سألتموهن فاسألوهن من وراء حجاب " پرته له ضرورت څخه په پرده کې هم مه راوځئ. که چیرته د محبورۍ لمخې څه ضرورت پېښ سی نو کورته دننه وتلو او داخلیدلو په ځای د پردې له شا څخه دې سوال او جواب ورسره وکړئ. ګواکې خبرې اتري به هم د پردې له شا څخه وي او ضرورت به هم د پردې له شا څخه. د لویو لویو معاملاتو او تجارتونو، په ګودامونو او دوکانونو کې د موټلې انجلۍ په جوړیدلو سره د خرڅیدلو، په

میلو او محفلونو کی د باجی ږغولو او د خلکو د جذبولو لپاره نه بلکې دیوه معمولی غوندي شی چی د متاعاً په لفظ سره ورته اشاره سویده.

د بي پردگی د حامیانو مغالطه او دوکه بازی

د حجاب ددی ایت مقصد او مفهوم څرگند دی چي د پردیو په مخکې نه یوازي د بنځې عام جسم بلکې د هغوی مخونه ،لاس او پښې هم د حجاب په حکم کې شاملې دي - په ځینو روایتونو کې د پورتنی آیت د " الا ما ظهر منها " له استثناء څخه دا مطلب اخیستل سویدی چی له دې څخه مخ ،لاسونه او پښې مستثنی سویدی چي بنځه د دغو اندامونو د پټولو پابنده نه ده -د پردې مخالفین داسې روایتونه پلټي ،راباسي او دا گڼي چی موږ ته د بي پردگی سند لاسته راغی -په داسې حال کې چي دا ناپوهي ده یا په قصد سره د دجل او تلبیس څخه د کار په اخیستلو ته مغالطه (دوکه) ورکول دي -همدا ډول دا خلک هغه ټول روایتونه او نصوص له نظر څخه اچولي دي چي په هغو کې د مخ ،لاسونو او پښو د پټولو صریح حکم ورکړی سویدی.

په ستر او حجاب کې فرق

حال دا چي په حقیقت کې په دواړه ډوله روایتونو کې کوم تعارض نسته -دواړه پخپلو خپلو دائرو کې واجب العمل دي -یوه دائره د ستر ده او یوه د حجاب- یو ستر عورت دی او بل حجاب -د

عورت ستر (پټول) په نر او ښځې دواړو باندې فرض دی- د نر د بدن ستر له نامه (نوو) څخه تر زنگنونو پورې دی یعنې نر به د خپل بدن دا برخه د هیچا په مخ کې هم نه برېښدوی او د جسم یا بدن له نوموړې برخې څخه پرته نور جسم له ستر څخه دباندې ده. او د ښځې د بدن د ستر برخه دومره نه ده بلکه له غړۍ څخه واخله بیا سینه، ملا، ورنونه، پښې سره د ښنگري او پوندې پورې د ټولو پټول فرض دي- لکه څرنگه چې د سړي د جسم د ستر برخه نه په کور کې د چا په مخ کې برېښدولی سی او نه دباندې - که ئې پلار، ورور، او زوی هم په مخکې موجود وی بیا به ئې هم نه برېښدوي - همدارنگه ښځه د خپل بدن یاده سوې برخه به خپل کور کې له محارمو څخه هم پټه ساتي - البته مخ، لاسونه، او د پښو پټول د پلار، ورور، زوی او داسې نورو محارمو څخه پټول ضروري نه دي - که چیرې ددغو دریو اندامونو څخه پرته په جلا ځای کې یوازې د لمانځه په دوران کې ئې د کوم اندام څلورمه برخه برېښده سی او یا د سړي د ستر د بدن د ستر د برخې څلورمه حصه برېښده سي نو لمونځ ئې فاسدېږي - دا هغه حقيقي ستر دی چې بذاته په ښځه او نر دواړو باندې یوشان لازم دی - که فرق دی نو د جسم په حدودو کې فرق دی - او لکه څرنگه چې سړی له خپل همجنس څخه د ستر د برخې د پټولو پابند دی نو همدارنگه ښځه هم له خپلو همجنسو ښځو څخه له مخ، لاسونو او پښو پرته به نور ټول بدن پټوي - آن تر دې پورې چې له ضرورت پرته په تنهایی کې هم د نر او یا ښځې لپاره د ستر د برخې لوڅول یا برېښدول مکروه دي.

او بل شی چی هغه ته حجاب وایي یعنی له ټولو پردیو سړو څخه کوم چې یوازې په ښځې باندې لازم دی نه په سړیو باندې له سر څخه واخله بیا تر پښو پورې د مخ د ټولو برخو په شمول د ټول بدن پټول فرض دي - د حجاب او ستر د مختلفو دائرو سره گډول د بر پردگی د جواز وړکونکي په عمومي توگه خلکو ته دوکه او فریب ورکوي - که چیرې لاس او پښې ستر نه وای نو د پردې له شا څخه خبرې یعنی "من وړاء حجاب" د قید لگولو ضرورت به نه وای او نه د "ادناء جلابیب" یعنی له سر څخه تر پښو پورې د ټیکرې د اچولو قید ته هم ضرورت وای - پس که چیرې په ځینو روایتونو کې څه مستثنیات دي نو هغه د ستر په اړه دي نه چې د حجاب په اړه چې زموږ په عرف کې ورته پرده وایي.

په خبرو اترو کې احتیاطي تدبیرونه

همدارنگه د استیذان په آیت کې په سړیو باندې لازم کړی سويدي چې هیڅ یوه کورته له اجازې پرته مه داخلېږی او که چیرته د پردې تر شا مجبوراً له یوه نامحرم سره د خبرو ضرورت پیدا هم سي نو بیا هم دا لارښوونه سويده چې په خواره او نرم آواز او نرمې لهجې سره به ښځه خبرې نه وړ سره کوي - بلکې د خپلې پردې په لحاظ کولو سره به د غوسې په انداز بندې بندې خبرې او ساده لهجې باندې خبرې کوي تر څو چې د یو بد نیته او خبیث طبیعت لرونکي سړي په زړه کې میلان پیدا نسي.

په خاص حالت کې د باندې د وتلو اجازه

دا و اوږد او ویرې چې په دې ټول سره یوه ښځه د یوه قیدي غونډي په قفس کې پاته کیږي چې د هغې لپاره له کور څخه د باندې قدم ایښودل هم جرم وي - حالانکې آیتونه او نصوص او د ممانعت هیڅکله دا مطلب نه دی چې ښځه دې د یوه دیني یا دنیوي ضرورت او مجبوري لمخې هم د باندې نه سي وتلای - هغوی پرتهږله کومې شېبې د دیني او نیوي ضرورتونو لپاره د باندې وتلای سي. د حج او زیارت لپاره، د عبادتونو لپاره، فاتحه خواني او د مریضانو د پوښتنې لپاره، د والدینو او محارمو خپلوانو د ملاقات لپاره او د علاج او معالجې لپاره د باندې وتلای سي - لیکن د دوی دا وتنه به له څو شرایطو او قیدونو پورې تړلې وي - اسلام دا غواړي چې ښځه پرته له ضرورت څخه د باندې ونه وځي - او ددې لپاره ټول ټول وتلو حوصله شکنې وسوه چې دا نقل او حرکت ئې له کم څخه کم پاتې سی. او کله چې د ضرورت په بناء سره د وتلو نوبت راسي نو دا به د عریاني (برېښډ والي)، بې پردګي، د بنائست او نمائش تشهير او د جذباتو د راپورته کولو ذریعه نه جوړیږي - او ددې په تګ او راتګ، لباس، جامه، او گفتار کې د فحاشۍ او بې حیايي هیڅ یوه داعیه او عنصر شامل نه وي.

له کور څخه د وتلو شرائط او قیدونه

دا وتل ئي د شرايطو په يوې دائرې کې بند دی -سړيو ته هم او
 ښځو ته هم د غض بصر يعني د سترگو د پټوالي حکم ورکړ
 سويدي -که هغوی ته د سفر ضرورت پيښ سي نو که دا سفر د
 حج وي چي ادا کول ئي فرض دي نو د پلار ،زوی ،ورور ،خاوند
 او محارمو څخه پرته نسي تللای -نو کله چي د عبادت د سفر دا
 حال دی نو آیا د عادت ،سياحت او نورو سفرونو لپاره به يوازي
 تلل څنگه جايز وي ؟نو کوم خلک چي ښځې له قيد څخه خلاصوي
 او په وطنونو وطنونو ،ښارونو ښارونو کي ورته د يوازي
 گرځيدلو او سياحت لاره خلاصوي په هغو باندې د يوه اخبار په
 مرستلاتي کالم کې يوې گمنامې خور ډير په ساده الفاظو کې داسې
 مسخره کړی ده چي " د خدای لپاره موږ د هغو فقيرانو غوندې مه
 جوړه وی چي لوڅ سر ،لوڅې پښې او لوڅ جسم د سفر سامان ئي
 په ملا پورې تړلی وي او د خيرات په غوښتلو سره په سړکونو کې
 ". کښته او پورته گرځي .

نو دا وتل تبرج جاهليت نه دی نو څشي دی ؟ نوی ،نری او تنگ
 لباس ،يا مغربي فيشن کوي او په سړکونو کې گرځي راگرځي -نو
 ددي وتلو اجازه که چيری اسلام له اسلام څخه غواړی نو اسلام
 داسې کاسياتو ،عارياتو (تش په نامه لباس لرونکي او په حقيقت کې
 بربنډ) باندې لعنت ويلی دی او جهنم د عذاب وعيد او وعده یی ور
 اورولی دی -له حج څخه پرته د جمعي د لمانځه هم همدا حال دی

کوم چی له افضل ترینو عبادتونو څخه گڼل کیږي -صحابیاتو رضی الله عنهن به هیله کوله چي په جمعي کی شریکي سي په مسجد نبوی کی لمونځ او د حضور اقدس صل الله علیه وسلم په اقتداء کی د جمعي لمونځ چي د کائناتو ټول متاع ئي په پرتله کی هیڅ دي نو له دې څخه لوی سعادت بل څه کیدلای سي نفس اجازت خوئي ورکړ لیکن دلته هم له قیداتو سره چی ماحول او زمانه د فساد نه وي د بنځي عزت او عصمت په خطر کی نه وی او بنځي به له سر څخه تر پښو پورې پټې وي چی دې ته په "متلفات بمروطهن" کی هم اشاره سویده او په صفونو کی به د هغوی صف تر ټولو وروستی وي چي تر ټولو به مخکي راځی او تر ټولو به مخکي ځي. او د سړیو او بنځو د سترگو د ټکر نوبت هم رانسي. او ځینو فقهاوو او امامانو د جمعي په لمانځه کی د نر او بنځي محاذات او برابري د لمانځه ماتوونکی بللی دی -غرض دا چي ټول ټول ممنوعات او قیدونه په دې کی هم لحاظ سویدی.

یوې صحابيې رضی الله عنها د سرور کائنات صل الله علیه وسلم په اقتداء کی د لمانځه د کولو هیله ښکاره کړه نو حضور صل الله علیه وسلم ورته وویل چي په کور کی لمونځ ادا کول ستا لپاره تر هغه لمانځه بهتر دی چي د کور په سرای کی یي ادا کوی او د کور په برانډه کی د لمانځه ادا کول ستا لپاره له هغه لمانځه څخه بهتر دی چي په جومات کی ادا کوی -او د کور ددې لمانځه بهتري ئي د هغو جومات تر لمانځه زیاته وگڼله چي یو لمونځ ئي د نورو جوماتونو په پرتله په زرگونو چنده فضیلت لري -او بیا د سرور

کائنات صل الله عليه وسلم په اقتداء کې د لمانځه په مقابله کې د دنیا او آخرت د ټولو دولتونو په مقابله کې بې قیمتې دی - او د سعادت او نیکبختۍ په هغې زمانې کې چې د عفت او تقوی دور وو او د تسلیم او انقیاد کیفیت پخپله په ښځو کې هم دومره وو چې د حجاب د آیت په نزول باندې چې کومې ښځې په لار کې د تگ په حالت کې وې هم هلته یوې خواته کښیناستلې او بل قدم ئې په هغه وخت کې واخیستې چې خپل ځانونه ئې په ټیکریو کې پټې کړلې - جومات ته د تللو په ضمن کې چې اجازه ورکړې سوه نو په یوه آیت کې ئې هغه هم د شپې له تیاره سره مقید کړله چې څوک هم تلل غواړي نو د شپې په تیاره کې تلل ورته بهتر دي - او په یوه روایت کې ئې وفرمایل چې کله جومات ته د تللو قصد او اراده کوی نو خوشبويي به نه لگوي بلکې ممانعت هم وارد سو چې کومه ښځه خوشبويي لگوي نو له موږ سره دې د ماسخوتن په لمانځه نه شریکيږي - او د خوشبويي څخه پرته داسې سینګار او ځان جوړول هم بند او ممنوع دي چې په جومات کې د لمونځ کوونکو لپاره د فتنېاو فساد باعث او سبب جوړ سي - جومات ته چې راځي نو ساده به راځي یعنې د سینګار په حالت کې به نه راووځي - او بیا د خوشبويي ممانعت خویوازي له جومات سره مخصوص نه دی بلکې چې هر کله دباندې ووځي نو د خوشبويي له لگولو څخه به ځان ساتي تر څو د خلکو د متوجه کیدلو ذریعه جوړه نسي او داسې ښځې ته چې خوشبويي ولگوي او د خلکو " ترڅنګ تیريږي زانیه (زناکاره) ویل سويدي - " فهی کذا و کذا

دباندي د وتلو په وخت کې دا قيد هم ولگول سو چې " وليضربن
 بخر من علی جیوبهن " يعنې اوږده ټيکري دې په ځانونو واچوي
 -بنځي چې کله شرنگوونې گانې په ځان نه پورې کوي او په زوره
 زوره قدمونه دي نه ږدي چې د گانو آواز ئې پورته نسي او خلکو
 ته د هغې د پتو گانو معلومات ونسي او يا د هغو له آواز څخه
 خلک د هغې خواته مائل نسي -ځکه چې آيت کریمه دی چې: " ولا
 يضربن بار جلهن " (الاية) نبي کریم صل الله عليه وسلم وفرمايل
 چې بنځو ته په پرديو سړو باندي د سلام اچول نسته -او نه په
 هغوی باندي د پردي سړي د سلام ځواب سته -د تمدن او تهذيب په
 نامه سره د بنځو کلبونه او محفلونه ته را ايستونکو ته په دې کې
 سبق دی چې نبي کریم صل الله عليه وسلم بنځي حمام ته له تللو
 څخه منع کړې ځکه چې حمام د سړيو او بنځو د گډون له ځايونو
 څخه يو ځای دی -او داسې ترقي يافته او تمدني معاشرې د شريعت
 د حضور صل الله عليه وسلم د برداشت وړ نه وو او همدارنگه
 بنځي ئې له جنازې سره له تللو څخه هم منع کړې.

یوازي عملي او علمي نه بلکې خیالي او تصوراتي تحدیدات

او همدارنگه ئې د بنځو پر منصبونو او دندو باندي ټاکنه ممنوع
 وگرځوله چې په هغو کې له نارینوو سره گډون او مخامخ والی او
 یا خلوت مواقع پلاس ورځي -حکومت او ریاست'ولایت عامه
 ،قضاء او د محکمو له کارونو څخه ئې بنځي منع کړي -دا

تحدیدات یوازي تر تمدني، معاشرتي، عملي او عملي تر حده پوري محدودنه وو بلکې تر خیالاتو او تصوراتو پوري د حياء او عفت ساتنه وسوه - او په نارینوو باندې ئي له بنځو څخه په زیاتو شویو اوبو اودس کول څخه په ځینو حالاتو کې ناجائز او په ځینو حالاتو کې مکروه ګرځولی دی - داسې نه وی چې د خیالاتو سلسله له اوداسه څخه تر ګناه پوري ورسیري - او کوم عمل چې د ګناهونو د پاکوالي ذریعه وي هغه د ګناهونو ذریعه جوړه سي - په جنازه کې به امام دبنځې له سینې څخه به یو څه لري دریري اگر که په هغې باندې پرده هم پرته وي - تر څو چې امام تصورت د بنځې د محاسنو خواته ونه ګرځي. امام په جمع کې د مقتدیانو د اقتداء نیت - به کوي لیکن په ځانګړې توګه به د بنځې د اقتداء نیت نه کوي همدارنګه د سلام د ګرځولو په وخت کې به د بنځې نیت نه کوي تر څو چې لمونځ په شروع یا پای کې د بدو تصوراتو او د نفس د ناجائزي برخې موجب ونه ګرځي.

ایا پرده بي ځایه حبس دی ؟

نن څه سويدي چې د بنځو په کور کې بند اوسیدل ګواکې هغوی په قفس کې بندیدل دي - او دا بي ځایه حبس په "مساواتي" دور کې نسبي برداشت کیدلای او دا ټول په کورونو کې په کبناسټل 'په

داسې حال کې چې د ديني او دنيوي ضرورياتو لپاره د شرايطو او قيدونو په لحاظ کولو سره چې د بنائست له بنوولو او د فواحشو د ذريعي له جوړيدلو څخه ځان وساتي دباندې هم وتلی سي - او د کور چارديوالي د هغوی لپاره د زرگونو خطراتو او مصيبتونو څخه د تحفظ ذريعه ده - دا هيڅکله قيد او تکليف نه دی بلکې عين راحت او نعمت دی - که چيرته په کور کې پخپلې خوښې سره کښينا ستل قيد وي نو سړی هم ډير وخت په کورونو کې اوسيري - هغوی هم جبراً وباسی بيا نو پرته له ضرورت څخه گرځيدل به د سړيو لپاره هم معيوب وي.

د نر او د بنځي دائره کار

اصل معامله د خلقي او جبلي تقاضو له وجهې ویشلی ده - سړی دباندې ووځي او د بنځي او د هغې د بچيانو لپاره په زرگونو پریشانی او مصيبتونه ګالي - په دوکانونو ، کارخانو او داسې نورو کارونو کې خپله خوله بهوي او د زړه په ویلي کولو سره روزي ګټي - او کله کله بيا په مزدوري او بزګري کې قيد وي - او کله د دفتر په يوه کونج کې د خپل ژوند ټول وخت تیروی - او همدارنګه د بنځو په ذمې باندې دکور کارونه ، د بچيانو تربيت او حفاظت او د کور ساتنه ده - هغوی د کور اسیر نه دي بلکې د کور بنائست او د آبادۍ رڼا ګانې دي - نوی تهذيب د ظلم او قيد په نامه سره په ظاهره په زخم باندې مالګې دوروي او هغوی دباندې د ناقابل

برداشت ذمه واريو او مصيبتونو خواته باسي او ددې ترڅنگ په کارخانو او د دفترينو کې او په چوکونو او بازارونو کې د خپلو ځانونو لپاره د تعیش آلي جوړوي او پيدا کوي -يوې خواته د قيد دا استدلال او بلې خواته په هغه وخت کې دا وايي چې د افغانستان، پاکستان.... زياتره خلک په کليو کې د پردې پابند نه دي او د خپل خودساخته استدلال نفی کوي.

په کور کې کښیناستل قيد نه بلکې راحت او نعمت دی

که چیرته په آرام او راحت، آبرو او عزت سره د راحت په کونج کې ژوند تیروول قيد دی نو د ښارونو د لکونو عوامو ژوند څه دی چې د زرگونو مشکلاتو په ژرنده کې په میده کیدو سره په یوه ښار کې خپل مستعار ژوند تیروی -د هر ډول راحت څخه محروم، د اوبو کمی، د خوراک نه میندیل او اوس د ښار د فضا د ککړوالي په نتیجه کې د هوا غوندې عام نعمت څخه محروم دي -نو که چیرته دا ټول قيد وي او قيد هم داسې بد قيد نو بیا دي ټوله ښاري آبادی باید د ځنگلو خواته را وایستل سي -چې هغوی په آزادو فضاوو او ځنگلونو کې آزاد وگرځي -او که چیرته دا ټول قيد نه وي نو ښځو ته پخپل اختیار او رغبت او د فطرت په بناء سره په کورونو کې اوسیدل هم قيد نه دی.

پرده نه بلکې بې پردې د صحت د خرابوالي سبب دی

او بیا د بنځو د صحت د خرابوالي ژړا کيږي حالانکې زموږ په ملک کې د صحت د خرابوالي په شرح کې د زیاتوالي اسباب هغه دي چې یوازې په بنځو باندې نه بلکې په نارینوو 'سپین ږیرو او هلکانو ئې ټول پخپل لاس کې اخیستي دي - د ژوند له ضرورتونو څخه اکثره د استحصالې زولنو له وجهې محروم دي - کومه خالصه غذا یا خوراک نه پیدا کيږي - او نه د سر د پټولو لپاره یو موزون کور پیدا کيږي - او نه د یخ او گرمۍ څخه د ځان ساتنې په خاطر مناسب لباس پیدا کيږي - د خالصې اوبو او هوا څخه هم بې برخې دي نو د صحت شرح به څنگه بهتر کیدلی سي - اگر که د صحت د ساتنې اصل اسباب و پلټل سي او د چور او چپاول په دې کاروبار کې کمی وسي چې له وجهې یې عوام د مصیبتونو او لورې په کنده کې لویډلي دي - نوی آسانتیاوې، خصوصاً د بنځو د علاج معالجې خواته توجه وسي، او که چیرې د بنځو په کور کې کښیناستل د صحت د بربادۍ ذریعه وي نو راځی چې د مخلوطو، بې حیاوو او بې حجابو ملکونو حال هم وگورو چیرې چې بنځې دومره آزادي دي چې په اونیو اونیو کې د خپل کور د سرای لیدل ئې نه په برخه کيږي - هلته چې کله بنځه قدم دباندې ږدي نو په زرگونو پریشانی او خطراتو سره مخامخ او په جسماني او نفسیاتي بیماریو کې اخته کيږي - د اروپا ورځ په ورځ زیاتیدونکي په زرگونو ډول ډول جنسي، عصبي، نفسیاتي، ذهني او دماغي امراضو او د مرگونو په

شمير کي د زياتوالي راپورونه ولولي او مطالعه ئي کړي -د تفریح
 ځايونو او کلبونو ژوند د اروپايي قومونو د صحت لپاره د سرطان
 دانه ګرځيدلي ده -او په داسې جنسي مرضونو اخته دي چي له دې
 څخه مخکې يي نوم او نښان هم نه وو -په زرګونو او لکونو ښځي
 د اسقاط حمل او د حمل په اړوندو مرضونو کې مبتلا دي -د
 کارخانو او دفترونو نوکري د هغو صحت خراب کړی دی -
 هغوی د خپلو بچيانو د ساتنې او تربیې قابلې نه دي پاتې سوی او د
 خپل خاوند او والدينو خدمت نسي کولی -په هغو باندې د هستريا
 دورې راځي او په ذهني فشارونو کې مبتلا کيدونکي دي.

نظر بازي د ذهني انتشار او د معاشري د فساد ذريعه ده

او بيا د ښځو له کورونو څخه وتل يوازي د هغې د صحت د تباهي
 موجب نه دی بلکې د ټولي معاشري د سقم او بيماري ذريعه
 جوړيږي -هغوی چی په کوم ځای باندې تيريږي نو د ټپرو
 نظرونو نښانه جوړيږي -د يوه نارينه په لاره کې د تللو په وخت يو
 په يو د نظر جذبونکي څيره ويني ،هغه ته په دفتر او کارخانو کې
 د بې پردې ګډون او خبرو اترو مواقع پيدا کيږي -او دا نظر بازي
 د هغه د خپلې کورنۍ نظام له منځه وړي ذهني انتشار ،د فاسدو
 خيالاتو پيدا کيدل ،جنسي او جذباتي بلاګانې ،د محبت او عشق
 افتونه -الغرض دا ټول شيان د هغوی د ذهني ګډوډۍ ،د زړه

پريشاني او اعصابو د خرابيدو ذريغه جوړيږي - او بيا د زړه بيماري، جنسي او اخلاقي مرضونه، د بصارت کمزوری، د دماغو نه توازن، د وينو فشار، او عصبي مرضونو د يوې پرده لرونکې معاشري سره موازنه کړی او بيا پخپله فيصله وکړی.

د تعليم لپاره بي حجابي

بيا دا هم ويل کيږي چې د بنځو لپاره د تعليم ضرورت دی او اقتصادي حالات د جلا تعليم تحمل نسې کولای - ليکن اوس خبره دا ده چې هغه کوم تعليم دی چې د بنځو لپاره ضروري گڼل سويدي - د بنځي لپاره په اسلام کې د تعليم تصور هغه تصور نه دی کوم چې د اروپا غربي پيداوار دی - د دفترونو، کارخانو، او دوکانونو فرائض ئې د دوی په ضرورت پورې نه دي تړلي - تر څو چې د هغه لپاره بنځه کلرک (انجينره) يا مزدوره جوړه کړي - اسلامي تعليم بنځي لره د يوې سليقه لرونکې، وفاشعار، مهذب، اخلاقي او حياء لرونکي ذات د جوړولو لپاره دی - اسلام هغه تعليم ته اهميت ورکوي کوم چې بنځه د خدای جل جلاله او رسول صل الله عليه وسلم خاوند او کورنی له حقوقو او د اولاد له بني تربیې څخه خبروي - او ددې غير د کوچنيانو د تربيت اوله مدرسه ثابته سي. ددی تعليم لپاره هيڅکله دا لازم نه ده چې په مخلوطو درس گاهو او بي حجابانه (بي پردې) ليليو کې د خپلي حيا ملغره ليلام کړي - الغرض هغه تعليم چې د بي پردگۍ سبب او لامل جوړيږي

شریعت او اسلام د هغه حکم نه ورکوي، بې پردګي که چیري د اخلاقو او معاشرې، جسماني او روحاني صحت، او د نیک سیرت لپاره تباہ کن دی نو شریعت هیڅکله د هغه طرفدار نه دی - او بیا د ښځو د تعلیم تاریخ وګوري چی کله د اسلام له ظهور څخه وروته د حجاب، عفت او عصمت دور راغی او ښځې پرده نشینې سوي نو په اسلامي تاریخ کې د دیني تعلیم او په علومو او فنونو باندې ښایسته سوي ښځې راووتې چی د هغوی له علومو څخه د کور له ناستې پوره یوه دنیا مستفیده سوه - پس که چیرې د مفسدو او فحشاوو له موجباتو پرته د پردې په شرعي حدودو کې دننه مسلمانې ښځې په علم او فضل کې یوه نمونه وړاندې کولای سي نو د مغرب په بې حیاء د جاهلیت په عهد کې کومې ښځې چې دباندې و هم ووځي نو په اسلامي علومو او فنونو کې او د اخلاقو او تربیت په تعلیم کې په معاشرې کې یوه نمونه هم نسې وړاندې کولای کومه چې په علم او حیاء سره حاصلیږي - کله چې په بې پردګي سره د سترګې اوبه له منځه ولاړې سي نو حقیقي علم او علمي ذهنیت هم له منځه ځي. د نوي دور علم نارینوو ته پرته د انګریزي نظام له څو پُرزو څخه نور څه ورکړه - او موږ ددې جدید تعلیم لپاره د ښځو عظمت، عفت او عصمت هم قربان کړو.

لنډه دا چې د پردې حکم (نعوذ بالله) نه له فرسوده روایتونو څخه ګڼل کیږي او نه د کوم رسم او رواج په نتیجه کې پیدا سويدي. اسلام د عصمت او عفت محافظ دی، اسلام د فواحشو او منکراتو هیڅکله روا دار نه دی، چیري چې هم د فواحشو احتمالاتو زیات

وي نو د پردې په احكامو کې د غومره شدت پيدا کيږي او چيري چي د فحشاء احتمال نه وي او د عصمت او عفت زياته پاملرنه وي نو هلته د پردې په حکم کې هم نرمي او وسعت پيدا کيږي.

د ماډرن (جديد يا نوی عصری) د جوړیدو شوقین

پس کوم خلک چي مصلح او ماډرن (عصری) د جوړیدو په شوق کې دي او د اسلام یو مضبوطه نظام د خپلو ژبني حملو نښان جوړوي هغوی دې د داسې اصلاحاتو انجام په یورپي او غربي قومونو کې وگوري چي هغوی د بې پردګۍ او فحاشۍ د لاسه له کوم ذلت او رسوایی سره مخامخ سويدي او بیا دې د عالم اسلام ددې ډول تش په نامه مصلحینو څخه هم سبق واخلي کوم چي په ترکیبي او داسې نورو ملکونو کې د یهودو او نصاراوو د تقلید په خاطر د اسلام یو مستحکم نظام متزلزل کول غوښتل - او د هغو دا اقدام یوې خواته د قوم د معاشرتي او اخلاقي اقدارو د بربادي او بلې خواته مصلحین د ابدی ذلت او د مسلمانو په زړونو کې د نفرت او ملامت مستحق جوړ سول.

د لومړۍ برخه پای

دوهمه فصل

بنځه په مذهبي کتابونو او د مذهبي علماوو په آند

بنځه په يهوديت كي:

يهود عهدنانه قديم ،تالموداود ،د خپلو علماء اثار مني د هغو ويناوي د بنځي په هکله داسی دي:

ډاکټر (Dr. Menachem) چي د بايبل يو فروفيسر دی او د يشوا په پوهنتون (Yeshiva University) كي بنوونكي دی ،دی پخپل کتاب (يهودي بنځه د يهودو په ادبياتو كي داسی ليکي) (The Jewish Woman in Rabbinic Literature)

د پخوانيو يهودي علماوو اصول داسی و عذاو داسی وه او داسی يي ويل: هغه بنځه يهودی لور نه ده چي د کور څخه دباندی وځي ،پر هغه سړي دي لعنت وي چي د بنځي ويښتيان يی څرگند ښکاري ،هغه بنځه چي د خپلي ښکلا لپاره خپل ويښتيان ښکاره کوي دا د مسکيني سمبول دی ،او دا بنځه به مسکينه او محتاجه سي.

ايا دا په واقعيت كي همداسي ده ،چی هغه بنځه چي لوڅ سر گرځي هغه به مسکينه وي؟ نه هيڅکله داسی نه ده ،په ميليونهاوو بنځي په اروپا ،آسيا او افريقا كي سرتوري گرځي او حال دا چي اقتصاد يي هم ښه دی.

د يهودو شرعي قانون وايي:

که چيري د بنځي بربنډ سروي، نو په داسې حالت کي د رحمت غوښتنه کول، يا دعا کول، يا د خدای جل جلاله څخه څه غوښتل، دا ټول بي ځايه او منع دي، ځکه سر تور سر لعنت دی.

حفصه چي په اسرايلو کي يې نوی اسلام قبول کړيدی په دی باب وايي: حجاب ته قايله يم، په يهوديت او اسلام کي پر حجاب باندی ډير ټينگار سوی دی، زه منم، خو يوه ورځ مي له خپل پلار څخه وپوښتل چي ايا که بنځه په عاجزۍ سره سرتور کړي او خدای ته وژاري نو دا به څنگه وي؟ يهودی پلار می راته وويل چي بنځه چي هره بنځه وي هغه د خدای لعنت دی، که حوا نه وای نو آدم به چاله جنته پسې اخيستی، حفصه وايي په هغه شپه مي له ځانه سره زيات وژړل؟ چي ای خدايه! که مي د پلار خبره رښتيا وي نو بيا دي موږ بنځي ولي پيدا کولو؟ دا چي موږ ستا په هره اندازه سره عبادت وکړو بيا هم لعنت پر موږ دی نو زموږ راتگ دي نړۍ ته بي معنا دی.

د يهودو او عيسايانو شرعي او مذهبي علماء د بنځي په هکله وايي:

بنځه د درواغو او دوکي لور ده، او د دوږخ پيره داره ده، د سولي دښمنه ده، نو ځکه ادم جنت له لاسه ورکړی.

(St. Jhon Damascene) راهب یوحنا دمشق:

بنځه د شیطان یوه اله ده چې شیطان زموږ روحونه او ملکیتونه په گټی.

(St. Cyprian) راهب قبرصي:

بنځه د شیطان د لاس سرچینه ده، او ددې گناوې د مار د شیشنی په شان اواز کوي.

(St. Anthony) راهب انتوني:

بنځه د غالبوزی په شان زهر لري، او کرکه او نفرت یې د بنامار په شان دی.

(St. Gregory) راهب جريجوري (St. Tertullian) طرطولين

چې و خپلې گرانې لورته یې د عقیدې په اړه خبرې کولې داسې ورته وویل:

پوهیږئ چې تاسې بنځې هره یوه بی بی حوا یاست، ستاسې سره به گناه ضرور وي، غلطې به در سره مله وي، تاسې د شیطان دروازه یاست، تاسې د منع سوي ونې مهرمات کړ-تاسې د لومړي حل لپاره الهي قانون مات کړ، تاسې په هغه چا گناه وکړل چې په

هغه شیطان هیڅ هم نسوای کولای ،تاسی په اسانی سره د خدای دا جوړ سوی (آدم) وچار کړ.

(St. Augustine) سینټ اګستاین:

د مور ، بنځې او بي بي حوا تر مینځ څه توپیر نسته ،مور باید د هرې یوې (بنځې) سره هوښیار اوسو ،دا ځکه چې دوی هوس پرسته ،او شهوت پرسته دي.

(Memories of an Orthodox youth, in Susannah Heschel, ed, On being a Jewish Feminist, New York: Schocken Books, 1983, pp. 96-97)

د یهودو د سپیڅلي کتاب (تلمود) په آند:

بنځې نسي کولای چې تورات ووايي.

مطلب یې دا دی چې بنځې سپیڅلي نه دي ،د لعنت جال ،د گناه پیټی یې پر سر او د شیطان زانگو ده.

(Leonard J. Swidler, Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism, Metuchen, N.J: Scarecrow press, 1976, pp. 83-93)

دا په يهوديت کي د بنځي ارزښت دی ،بنځه لعنت ده ،بنځه د لومړۍ گناه سرچينه ده ،هره بنځه لعنتي او گناهکاره ده ،د شيطان زانگو ده ،د گناه جال دی ،د شيطان يوه آله ده ،تورات نسي لوستلای ،دا حکه چي دا چټله ده ،شهوت پرسته ده ،د هوس يوه آله ده ،که په لنډو کي دا هر څه راټول کړو نو دا به ورڅخه را ووځي چي بنځه په يهوديت کي يوه د لوبو آله ده ،بايد د لوبو پرته بل کار ورڅخه وانه خيستل سي.

بڼځه په عيسايت کي

دا چي عيسايانو ته ټوله بايبل مقدس دی نو ځکه لومړی به د بايبل حوالې ورکړو.

1: زه اجازه نه ورکوم چي بڼځې دي تعليم ورکړي يا دي په خاوندانو حکم چلوي بلکې خاموشه دي پاتي سي، ځکه اول آدم پيدا کړل سو او تر هغه وروسته حوا، په آدم دوکه ونسوه بلکې بڼځه په دوکه کي سول او گناهکاره سوه. (اول خط د تيموتيوس په نوم 2 باب 11-15).

2: بڼځي دي خاموشه کښيني، هغوی ته د خبرو کولو حکم نسته بلکې د شريعت په مطابق دي تابعداري اوسي، او که هغوی په څه ځان پوهول غواړي نو د خپلو خاوندانو څخه دي په کور کي پوښتنه وکړي، دا د شرم خبره ده چي بڼځې د کليسا په غونډه کي خبري کوي. (اول خط د کورنټيانو په نوم 14 باب: 34-36).

3: او کومه بڼځه چي سر توره دعاء کوي نو هغه خپل بي عزتي کوي ځکه چي هغه د سرخريلي پشان ده، که بڼځه پورنی نه پر سر کوي نو ويښته يې پريکړی او که د بڼځې لپاره د سر خريل او

لنڊول د شرم خبره وي نو پورنى دي پر سر ڪري. (اول خط د
کورنتيانو په نوم باب 11: 5-8.)

4: فرض ڪړئ يو سړى د يوې داسې پيغلې په بې عزته ڪولو
نيول ڪيري چي کوزده يې سوې نه وي. هغه سړى دي د هغې پلار
ته د مهر بيه يعنې پنځوس مثقاله سپين زر ورکري او د هغې پيغلې
سره دې واده وکړي ، ځکه چي هغه يې مجبوره ڪړې وه چي ور
سره ځملي. تر څو پورې چي هغه ژوندۍ وي هغې ته طلاق نسې
ورکولاي. (استثناء باب 22: 28-30.)

په (New International Version) بايبل کي ليکل سوې دي که
يې زنا بالجبر ورسره وکړه.

5: که چيري يو سړى خپله لور د يوې مينزي په توگه خرڅوي
نو هغه دې د نارينه غلامانو پشان خرڅه ڪړي ، که چيري هغه په
يو داسي کس باندې خرڅه سي چي خپل بنځه يې ڪړي. (خروج
باب 21: 7-8.)

6: که دوه نفره يو د بل سره جنگ کوي او د يو سړي بنځه هڅه
وکړي چي خپل مير هغه سړي څخه وژغوري او هغه سړى د
تناسل آلې څخه ونيسي ، د هغې لاس پرې ڪړئ او په هغې باندې
هيڅ رحم مه کوئ. (استثناء باب 25: 11-12.)

په ځينو بايبلو کي راغلي دي چي دواړه لاسونه يې پريکړي.

7: که د يو کاهن لور فاحشه سي. نو هغه خپل مقدس پلار رسوا کوي او بايد وسوزول سي. چي مړه سي. (احبار باب 21: 9).

8: هغه بنځه له مرگ څخه هم ترخه ده چي زړه يې جال وي او لاسونه يې ځنځيرونه وي. (جامع باب 7: 27).

او داسی نور.....

اوس ددې پورتنیو فقرو څخه څه راووتل ،په عيسائيت کي بنځه په کليسا کي د خبرو اجازه نه لري ،بنځه نسي کولای چي تعليم ورکړي ، بنځه گناه کاره ده ،که يې سرلوڅ سو نو ويښتيان يې بايد وخريل سي ، بي عزته دي سي ، که د يوې بنځې سره زنا بالجبر وسي هيڅ پروا نلري ، يو پلار کولای سي چي خپله لور د حيوان پشان خرڅه کړي ، که د بنځې د نر د تناسل آلې سره په جنگ کي لاس ومبلي نو د هغې لاسونه دي پريکړل سي ، که د کاهن لور يو څه وکړل نو هغه دي وسوزول سي ، او بنځه له مرگ څخه هم ترخه ده.

دا څه حيوانيت دی په عيسائيت کي ، ايا په عيسائيت کي د بنځې دغه مقام به يوه عيسائي ميرمن قبوله کړي ؟ نه هيڅکله نه.

بنخه په اسلام كي

1: الله جل جلاله فرمايي: وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۖ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

او [اي پېغمبره (ص)!] مؤمنو بنخو ته ووايه: چي خپلي سترگي تر کنترول لاندې وساتي او د خپلو شرم خايونو ساتنه وکړي. او خپله ځان جوړونه او سينگار دي نه بنکاره کوي، پرته له هغه چي په خپله څرگند شي، او پر خپلو سينو دي د خپلو پورنو پلورونه واچوي. هغوی دي خپله ځان جوړونه (سينگار) نه بنکاره کوي، پرته ددې خلکو په وړاندې: مېړونه، پلرونه، د مېړه پلرونه، خپل زامن، د مېړونو زامن (بنزيان)، وروڼه، ورپرونه، خوريان، د خپلي طبعي بنخي، خپل مملوک، خپل هغه لاس لاندې نارينه چي بنخو ته حاجت نه لري او هغه ماشومان چي لا تر اوسه پوري د بنخو له پټو خبرو سره آشنا سوي نه وي، يعني په دغو ماشومانو كي جنسي غريزي نه وي را ژوندۍ سوي. او هغوی دي پر ځمکه باندي په زوره پينو وهلو سره په داسي شان تگ نه کوي چي د

هغو د پټ کړي سينگار خلکو ته معلومات وسي. اي مؤمنانو!
تاسي ټول په گډه سره الله ته توبه وباسئ، بنايي چي بري درپه
برخه سي. [سُورَةُ النُّور: 31]

په اسلام کي بنځو ته د حجاب (پردې) امر سويدي چي دا د دوى
پر عفت باندي دلالت کوي، داسي نه لکه په يهوديت او عيسائيت
کي چي سر دي وخريل سي.

2: وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ
يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي
عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

کومو بنځو ته چي طلاق ورکړای سوي وي، هغوى دي د درېيو
حيضونو موده په انتظار تېره کړي؛ او دا ورته روا نه ده چي هغه
څه چي الله د دوى په رحم کښي پيدا کړي وي، هغه پټ کړي.
هغوى ته هيڅکله نه بنايي چي داسي وکړي، که پر خداى او د
اخرت پر ورځ ايمان لري. که د هغو مېړونه د خپلو اړيکو سمولو
لپاره چمتو وي، نو د همدې عدت په دوران کي په خپله نکاح کښي
د هغو د بيا راوستلو حق لري. د بنځو لپاره هم په نېکه توگه

هماغسي حقوق دي، لکه څنگه چي د نارينه و پر هغو حقوق دي.
البته نارينه پر هغو باندي يوه درجه (فضيلت) لري او پر ټولو
باندي الله غالب مقتدر او د حکمت او پوهي څښتن دی. [سُورَةُ
البَقَرَةِ : 228]

3: فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ
أَنْتَى ۖ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَأَلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

د هغو رب په ځواب کي ورته فرمايي: "زه ستاسي څخه د هيڅ يوه
عمل نه ضايع کوم. که نارينه وي که ښځه، تاسي ټول ځيني د ځينو
همجنس ياست. له دې امله کومو خلکو چي زما په خاطر خپل وطن
پرېښود او له خپلو کورونو څخه وايستل سول او زما په لار کي
وځورول سول او جگړه يي وکړه. د هغو ټولي گناهوي به زه ورته
وبخښم؛ او هغوی به داسي باغونو ته ننباسم چي تر هغو لاندي به
ويالي بهيري. دا د الله په وړاندي د هغو مکافات دي او ډېره غوره
جزا له همدې الله سره ده. [سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : 195]

4: وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

او څه چي الله ستاسي څخه ځينو ته د ځينو نورو په پرتله زيات ورکړيدي، د هغو هيله مه کوئ؛ د نارينه و برخه د هغو له کړنو سره سمه او د بنځو برخه د هغو له کړنو سره سمه ده. هو، له الله څخه د هغه د فضل دعاگاني غواړئ. په دې کبني شک نسته چي الله په هر څه پوه دی. [سُورَةُ النِّسَاءِ : 32].

5: وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

او څوک چي ښه عملونه وکړي، که هغه نارينه وي او که ښځه، په دې شرط چي هغه مؤمن وي، نو همداسي خلک به جنت ته ننووځي او د يوې ذرې په اندازه به پر هغو ظلم ونه شي. [سُورَةُ النِّسَاءِ : 124].

6: وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مؤمنان نارینه او مؤمناني ښځي، دا ټول د یو بل دوستان دي. په
ښو چارو امر او له بدیو څخه منع کوي، لمونځونه قائموي، زکات
ورکوي او د الله او د هغه د پیغمبر اطاعت کوي. دا هغه کسان دي
چي د الله رحمت ورباندي نازلیري. بېشکه الله پر ټولو بر لاسی او د
حکمت څښتن دی. [سُورَةُ التَّوْبَةِ : 71].

7: مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً
طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هر څوک چي ښه عمل وکړي که هغه نارینه وي او که ښځه، په
دې شرط چي مؤمن وي، پر هغه به موږ په دُنیا کښي سپېڅلی

ژوند تېر کړو او (په اخرت کېنې به) دغسې خلکو ته د هغو اجر له
ډېرو بنو عملونو سره سم ورکړو. [سُورَةُ النَّحْلِ : 97.]

په قرآن کریم کې چې چیرې د نارینه بیان سويدي هلته ښځه هم ور
سره بیان سوي ده، که نارینه نیک کار کوي او که ښځه نیک کار
کوي، که ښځه بدکار کوي او که نارینه بدکار کوي، د حجاب (
پردي) حکم تر ښځو مخکې نارینو ته سوي دی او په دوهم ځل
کې ښځو ته سوي دی، اصلي او رښتیني مساوات او عدل په اسلام
کې سته.

له دې څخه پرته د نبي کریم صل الله عليه وسلم په احادیثو کې هم
د ښځو ډیر فضیلت بیان سوي دی.

دریم فصل

په غرب کی د نوی مسلمانو سویو بنځو د اسلام راورلو کیسی

د اسلام مبارک دین ورځ تر بلې مخ په زیاتیدو دی هر ه ورځ په ډلو ډلو انسانان په غرب او نورو کفری ټولنو کی اسلام قبلوی چی زیاته برخه یی بنځي جوړوي ځکه چي غیری مسلمی بنځی په اسلام کی هغه حقوق ووینی چی غربی ټولنی نه دی ورکړی غربیان او کفار خو هسی په خوله وای چی موږ بنځی ته ټول حقوق ورکړی دی خو اصلاً د یو حیوان پڅیر استعمالیری د لا تشریح لپاره به یی یو څو مثالونه وړاندی کړو. په غربی او نورو کفری ټولنو کی عموماً دا عادت دی چی خاوند خپلی میرمنی ته وایی چی ته ځانته ډوډی برابر وه کار کوه او زه ځانته په داسی حال کی چی یو مسلمان خاوند په اسلام کی په دی امر سویدی چی خپلی میرمنی ته د ژوند ټولی اسنتیاوی برابری کړی که یی نکړی برابری نو دا خاوند به یو ضعیف مسلمان وی.

الله جل جلاله او رسول الله صل الله علیه وسلم موږ د مور او پلار په خدمت او عزت کولو امر کړی یو خو په کفری ټولنه کی چي کله مور او پلار بوداتوب ته ورسیري نو پر دوی د اوږو بار سي دوی یی بیا د بوداگانو لپاره د جوړ سوی کور یا (Old House) ته استوي.

بنڌه په غرب کی په تیر فصل کی هم تشریح سوی ده نو پر همدی مثالو به بسنه وکو.

په غرب کی هره ورځ په زیاته کچه بنځي مسلمانیري چي زیاتره یی د لوړ مقام خاوندانی هم یی خو چی کله یی د اسلام سره مینه پیدا سي نو دا هره څه پریردی او په اسلام مشرفه سي دوی خپلی کیسی هره ورځ په اخبارونو د انټرنیټ او فیسبوک پر مخ نشروی که د یوی ورځي مسلمانو سویو بنځو نوملړ ولیکل سی نو کتابونه به تری جوړ سي تاسو کولای سي د لاندی ویب سائیتونو له لاری هره ورځ د نوی مسلمانئ سویو بنځو په زړه پوري کیسي ولولئ او وگوري.

www.IslamTomrrow.com

www.welcome-back.org

<http://www.jews-for-Allah.org>

<http://www.nuradeen.com>

<http://www.jewstoislam.com>

www.Islamhouse.com

www.nunn.asia

www.larawbar.org

www.islamReligion.com

د (Karima Slack Razi) د اسلام قبلولو کيسه

ما د شهادت کلمه په 20 د سپتمبر 1991 کي وويل، ما د اسلام دري کاله مطالعه وکړل، اسلام د ټولو بنيگنو يوه ټولگه ده، ما په پټو سترگو ايمان نه دی راوړی، د اسلام د قبلیدو څخه مخکي چي به ما د اسلام تصور وکړ نو نژدې به وه چي بي هوښه سم، خو الحمدالله کله چي مي مطالعه وکړل سترگي مي خلاصي سوي او د اسلام نورانيت او حقانيت راباندی غلبه وکړه نو مسلمانانه سوم.

تر اسلام مخکي

زموږ په هيواد کي يوازي عيسائيت په عمومي ټول سره خلکو پيژندی، د نورو مذهبونو سره نا اشنا وه، زه خپله په دې تکل کي وم چي زه بايد الهی دين ومنم، هغه دين ومنم چي د اخلاقو ضابطه ولري، روحی سکون پکښي وي، د ژوند تگلاره پکښي ساده او هوسا وي، د خلکو سره تعاملات پکښي ستونزمن نه وي، دا چي پوهنتون ته راغلم نو ماته هر څه ښه معلوميدل، له څو مسلمانانو سره مي وليدل چي يو له هغو څخه زما استاذ شريف و، شريف استاذ ټيري ښه خبري کولي، الفاظ يي له معانيو څخه ټک وه، ما به له ځانه سره ويل که چيري زه دده عمر ته ورسيرم ايا زه به په دې وتوانيرم چي دده په شان خبري وکړم؟ چي دا راته يوه معما وه.

له شريف څخه وروسته مي له نورو مسلمانانو سره هم وليدل چي
دوى پر عقيدې ټير ټينگ وه ،اخلاصمند وه، رښتيني وه ،له چا
څخه يې بد نه راتلل ،تل خوښ وه ،روحي سکون يې درلودى ، هر
بدکار ته يې بد ويل ،له دوى سره زما دا ليدنه په 1987 کال کي
وه.

له دې څخه وروسته مي له عمران سره وليدل ،دا زما د ورور
ملگرى ؤ ،دا هغه کس دى چي زه واده ور سره کوم ،کله چي زما
او دده توافق سره راغلى نو ده ماته وويل چي زما اولادونه به
مسلمانان وي ،دا چي دى ساينس پوه ،ذهين او ښه سړي وو نو ما
ورته وويل: که چيري دي اولاد ستا په شان پوهه ولري نو
مسلمانان دي سي ،ما ددې لپاره چي د خپل خاوند طبعيت معلوم
کړم نو مي د اسلام مطالعه پيل کړه.

تر ټولو مخکي ما ښځه په اسلام کي مطالعه کړه ، په کتاب کي به
سوال ليکى وو او بيا به ځوابونه ورسره ليکي وه ، ولي ښځه بايد
حجاب وکړي؟ ولي ښځه په کور کي کښيني؟ ولي يو کس څلور
ښځي کولای سي؟ دا هر سوال که زما لپاره ستونزمن ؤ خو بل
لورته هر سوال څو ځوابونه درلودل ، د بيلگي په توگه په اسلام
کي څلور ښځي ، دا هغه وخت روا دي چي ښځې بې سر پرسته
گرځي او خپله ټوټې نسي پيدا کولای ، لکه د يوه لوى جنگ پر
مهال ،نو په داسې وخت کي چاره په کار ده ،او په واقعيت کي ما
تر اوسه داسي مسلمان نه دى ليدلى چي څلور ښځي لري. او بل دا

چي په 6 ميلادي پيړۍ كې چي څومره وحشت او دهشت د بنځو په هكله و هغه تر زغم وتلی وو، او اسلام راغلی څومره لوړ حيثيت يې وركړ، او دا چي مخكي تر اسلام يوه كس حتی 30 بنځي هم درلودلای سواى نو ځكه اسلام هغه وحشت ختم كړ او تر څلورو پوري يې اجازه وركړه او بس.

له دې څخه وروسته مي د قرآن كريم او د سیرتو كتابونه پيل كړه، په دوه نيمو كلونو كې مي د قرآن كريم پوره مطالعه وكړل، زه به قرآن كريم ته حيرانه وم چي څنگه د ژوند هر څه په كښې نغښتی دي، ايا داسی هم كيدای سي چي د قرآن كريم مطابق ژوند تير كړل سي؟ ټوله هغه اشتباهات مي له منځه ولاړل چي غير مسلمانانو به ليكلي وه چي دا كتاب قرآن كريم الهی كتاب نه دی او محمد صل الله عليه وسلم پخپله ليكلی دی، زه ورته حيرانه سوم چي 1400 كاله مخكي دومره عقل، پوهه او زكاوت دا د انسان له وس څخه وتلی كار دی، بلكه دا الهی كلام دی، بيا می د شهادت كلمه وويله او په اسلام مشرفه سوم.

د اسلام هر قانون مي دستور دی، د الله جل جلاله له امر څخه راضي يم، دا زه نه يم بلكه زما خدای زما سره ښه وكړل چي زه يې هدايت كړم.

د دوو امریکایي نني (عیسایي راهبو) د اسلام قبولولو کیسه

(سالی سمایل او سینتیابل)

زه د خپل اسلام راوړلو لیکنه یو څه اوږدومه، دا ځکه چې لومړی زه لوی څښتن ته شکر ادا کوم چې په اسلام یې مشرفه او د هدایت زانگو ته یې واچولم، او دوهم دا چې زه ددې لیکنې پر هر توري د لوی خدای جل جلاله څخه ثواب غواړم، او دا ثواب زه پر ځمکه نه غواړم بلکه په اسمانو کې یې غواړم چې د قیامت په ورځ راته په بڼه راسي، ما خپله دا کیسه د یوه کتاب په بڼه هم چاپ کړیده، چې سرلیک یې دی (کوم دین؟؟؟ اسلام که عیسایت؟؟؟).

زه د (7) کلونو ومه چې پلار مې ددې نړۍ څخه سترگې پټې کړې، زما روزنه یوازې زما د مور او خاله په لاس کې سوه، د (12) کلونو په عمر باندې چې زه هغه مهال مکتب ته تللمه، مور مې د سرطان د ناروغۍ لکبله خپله ساه په روغتون کې چې یوه میاشت داخله وه ورکړه، زما یواځینې پالونکې زما خاله سوه، خاله مې ډیره هوښیاره، مخلصه، زړه سواندې او پوهه میرمن وه، خو ژوند ورسره وفا ونه کړه او زه په پوهنتون کې ومه او (18) کلونو او څو میاشتو ته مې عمر رسېدلې وو، چې خاله مې هم ددې نړۍ څخه وکوچیده، د هغه وخت بدې خاطري، افسوس، او کړاونه د ویلو نه دي او نه هم غواړم چې رڼا ورباندې واچوم.

زه بي سرپرسته، بي پالونكي او بي مشره پاته سوم، ژوند راته ډير ستونزمن سو، چي ملگري مي هم درلودلي خو ځمکي راته کوم ځای نه راکاوه، او څو واره می دا تکل وکړی چي خپل ځان ووژنمه خو لوی څښتن مي د اجل فيصله نه وه کړې، څرنگه چي په پوهنتون کي (95) په سلو کي عيسايان وه، که شاگردان وه، که استادان وه، او که نور خلک نو ځکه د عيسائيت څخه ماسيوا بل هيڅ شی نه وو، موږ ته بایبل تدریسیده، د پوهنتون مربوط مو یوه کلیسا هم درلوده چي مشري یې (Pastor john) پاستر جان کوله، دی د ښه زړه خاوند خو متعصب وو، د تور او سپین فرق یې کاوه، د بډایه او مسکین فرق یې کاوه، د بی وزلي او زورور فرق یې کاوه او داسی نور، خو زما سره ډیر ښه وو، په ده کي یوه بله کمزوري هم وه چي دی (Gay man) یعنی همجنس پرسته وو، واده یې نه درلودی او د لواطت سره یې زښته زیاته مینه وه، دا په عيسائيت او کلیساء کي یوه عادي خبره ده، او نور خلک یې هم دي ته رابلل، ما دده په غوښتنه خپل ځان (International Catholic Association) یعنی د کاتولیکو عيسايانو بین المللي مؤسسي ته وسپاره، دا مؤسسه په ټوله نړۍ کي ښاخونه لري چي په مختلفو هیوادونو کي په مختلفو ښو سره ځان ښکاره کوي، مطلب مي ددي غړیتوب څخه دادی چي یو سرپرست پیداکم، څه امتیاز پیداکم، څه اقتصادي حالت مي ښه سي، د ژوند څه کړاوونه مي لیری سي، د خپل دین عيسائيت خدمت وکم چي د آخرت توبښه مي سي.

ددې مؤسيسي لومړني سمینارونه پیل سول د هغو غړو لپاره چې نوي جذب سوي وه، او موږ ته د (Bible Professors) د بايبل د پروفیسرانو لخوا بنوونه او روزنه راکول کیده او دا به یې ویل چې باید دا کوښښ وکړی چې اسلام له ریښو څخه وباسي، چې په دې پروفیسرانو کې یو هم (D.D Josuf) وو، چې د الهیاتو پروفیسر (Doctor of Divinity) وو، ده ډیر ټینګار او اسرار په دې (عیسائیت خپرولو) باندې کاوه، او ددې موخې د ترسره کیدلو لپاره یې موږ ته د پنځو لارو چارو تربیت راکاوه:

1: د تبلیغ برخه:

چې په دې سره موږ داسې خپله د ځانه خرافات، کپسې، عیاشۍ ناولونه، انځورونه، د بايبل تفسیر (د کوچنیانو د پاره په بېل شکل، د ځوانانو لپاره په بېل شکل او د پاڅه عمر خلکو لپاره په بېل، د تعلیم یافته لپاره په یوه بڼه او د بې سیوادو لپاره په بله بڼه)، ژباړه او داسې نورڅه لیکل او بیا مو خلکو ته وړیا ورکول، چې ددې خرافاتو پر ویشلو باندې مو خلکو ته امتیازونه او څه شی هم ورکاوه، تر څو د خلکو پر عیسائیت باندې ښه یقین راسي، اسلام ته بد ویل، قرآن ته بد ویل، حضرت محمد مصطفیٰ صل الله علیه وسلم ته بد ویل چې زیاته ونډه پکښې رسنیو اخیسته د پیسو په بدل کې دا زموږ ورځنۍ کار او روزگار وو، د قرآن او اسلام په نامه به مو کتابونه چاپول او یا به مو ویب پاڼې جوړولې تر څو مسلمانان ښه گمراه سي.

2 : د خلکو جذبول:

موږ به داسي خواره او په زړه پوري الفاظ او کلمات استعمالول چي هر چا به دا فکر کاوه چي په دې تورو کي څه جادو نغښتی دی، خو یوازي دا لاره نه وه بلکه نوري لاري هم راته وې، او هغه دا چي خلکو ته به مو پیسې ورکولې تر څو عیسائیت خپور کړي. تحفي به مو ورکولې، ښه وظیفه به مو ورکړل، او هغه مسلمان ځوانان چي پر نوې ځوانۍ باندې راغلي وه نو هغو ته مو خپل ناموس هبه کاوه، او د نامعلونه وخته پوري به مو خپل ځانونه ورته سپارله، که په لنډو ووايم په یوه نه یوه ښه سره مو دوی جلبول او د دوی د عیسایي کیدو کوښښ مو کاوه.

3 : دموسیسو له لاري د خلکو کړاوونه حل کول:

یوې خوازي سیمي ته ورتلو (د بیلګې په ډول سره افریقا، د اسیا ځینې غریب ملکونه...) دا ځکه چي زموږ ښکار به همیشه په خوارو علاقه کي وو، چي تر ډیرې اندازې پکښې کامیاب هم وو، او هغو ته مو ویل چي موږ صرف د بشریت د چوپړ لپاره راغلي یو، تاسي چي هر څوک یاست، د هر قوم چي یاست، د هر مذهب چي یاست او د هري سیمي چي یاست موږ ته دا کوم ارزښت نلري، او دا پوښتنه مو ورڅخه کول چي څه بنيادي اړتیاوې لرئ؟ د بیلګې په ډول سره پاکو اوبو ته، مکتب ته، روغتون ته، درملتون ته، سړک ته، نیالګیو ته، جامو ته او داسې نورو اړینو توکو ته، دا

زموږ بله تلکه او دام وو ،چي خلک مو په اعتماد کي اخیستل او موږ بیا خپلو موخو ته ځانونه رسول.

4 : د نورو مذهبونو په ځانګړي ټول سره د اسلام نفوذ کمول:

په دې بڼاخ کي موږ داسي خلک درلودل چي له اصله عيسايان وه خو موږ څه داسي روزلي وه ، چي په ښکاره مسلمانان ښکاره کيدل، دداسي خلکو ټول مصرف که د سفر وو ،که د کور وو ،که د روغتيا وو ،او داسي نور موږ ورکاوه ، موږ به ددې خلکو سره هميشه په تماس کي وو ،ددې خلکو ژوند په همدې مؤسيسي پوري تړاو درلودی ،د هغوی دنده دا وه چي د اسلام او مسلمانانو ترمنځ واټن پيدا کړي ، او يا که يو ښه مسلمان وي هغه په يوه نامه سره خلکو ته په مرموز شکل بدنامه کړي ، او د قومونو ،مذهبونو او خلکو تر مينځ بي اعتمادي راولي ،خلک د اسلام پر ضد را وپاروي ،د بيلګې په ټول سره په 1998 کال د جنوري پر 5 د هندوانو په يوه عبادت خانه (مندر) کي زموږ يو کس چي د Black water بليک واټر لخوا روزل سوی وو، د وختي بم لکبله دوه هندوان ووژل او پنځه يي نور ټپيان کړل ،د عبادت خاني ښايست تقريباً په پوره ټول لمنځه ولاړی ،موږ هلته ورسيدو او دوی ته مو وويل چي دا (تروريزم) دی او دا د مسلمانانو کار دی ،چي په پايله کي هندوانو د مسلمانانو پر نژدي مسجد باندی يرغل وکړی او مسجد يي شهيد کړی، دري مسلمانان يي شهيدان او لس تنه سخت

زخمیان سول، مور وخت پیدا کړی او د وخت څخه په استفاده سره مو 500 نوي غړي جذب کړل او په پوره اعتماد کي مو واخیستل، هندوانو ته مو وویل چي مور او تاسو باید په گډه کار وکړو او د اسلام رینښې به وباسو او داسی نور.....

دغه کارونه مو زیات په هندوستان، نیپال، بنگلديش، تبت، سریلانکا او دنړۍ په نورو سیمو کي په کامیابی سره کړیدی چي بلیک وائر راسره مله وه.

5: غیری انساني اخلاق خپرول، فحشي، بربنډتوب او عیاشي:

ددې موخو لپاره مور د ټیرو شیانو او تاکتیکونو څخه کار اخیستی، لومړی دا چي په کلیسا کي به نر او ښځې جوړه جوړه کښینستل، چي زیاتي به زموږ روزل سوي انجونې وې او هر چاته به یې د مینې غیز ورکوله، د زبور د غزلو پر مهال به نر او ښځې سره یو ځای کیدل، هغه لیکونه چي مور د یوه پروگرام د جوړیدو لپاره لیرل پر هغې باندي مو د کلیسا په مشوره سره د یوې رقاصي انځور چاپاوه، چي د صلیب نښان به یې پر سینه باندي ځوړنده وو، په بایبل کي د زنا او شرابو ټیری کیسې سته، مور به ددې ایاتو په حواله خلک دې ته هڅول چي شراب چپینل او زنا کول کوم عیب نه دي، که څه هم په بایبل کي په ځینو ځایو کي د زنا په ښکاره ټول سره غندنه سویده، خو مور دا کار کاوه، د کرسمس په ورځ

به مو خلکو ته وړيا شراب ورکول، ځينو روزل سوو پيغلو به ځوانان بنکولول، او حتی د ځينو سيمو بنځي چي به ډيري په ستر (حجاب) کي وي هغو بنځو ته مو پخپل طبعيت سره کالي جوړول او په تحفه کي به مو ورکول، په هغه کالو کي هر څوک داسي بنکاره کيده لکه لوڅ چي وي او په زرهاوو داسي نورو تاکتيکونو څخه مو کار اخيستی، د بيلگي په ډول سره په مذهبي مراسمو کي موږ داسي څه کول چي هغه لکه يو فلم چي وي، او خلکو ته مو داسي ويل چي دا مذهبي مراسم دي او دا افتخار دی چي بيا هر چا عملي کول.

موږ ته يو کتاب د (پر مسلمانان نړۍ باندي يرغل) په نامه راکول سوی وو، چي دا ددې کتاب شپږم ځل له چاپه وتل وو، دا کتاب به په (2000) ژبو ژباړل کیدی، او د چاپ شمير به يې څو ميلیونه وو. دا کتاب په ځانگړي ډول سره کلبساوو ته ورکول کیدی نه هر خاص و عام ته، خو څه ناڅه بازار ته او کتابتونو ته وړل کيده، په دې کتاب کي ټولې هغه توطيې ليکلې دي چي څنگه عيسايي مبليغي کولای سي چي مسلمانان بې لارې کړي او بايد د کومو چلو څخه کار واخيستل سي، د بيلگي په ډول سره ددې کتاب په (47) صفحه کي ليکلې دي: عيسايي مبليغي بايد زړه وانه چوي چي ولی موږ پرمختگ نه دی کړی، بلکه موږ ډير پرمختگ کړیدی يو دا چي بنځي مو د کوره څخه را ايستلی دي او بل دا چي دوی مو بربنډی کړي هم دي، چي ددې لارې زموږ ټول اهداف ډير ژر تر سره کيږي، او تاسی پردي باندي نور کار هم وکړی.

ددې کتاب په (88) او (89) صفحو کې لیکي دي: موږ باید د ښځو د ازادۍ او د ښځو د تعلیم ترنامه لاندې داسې کار وکړو چې د دوی څخه د خپل مذهب، وطن، دود او هر څه هیر او د عیسائیت لپاره کار وکړي: په دې مقصد کې په ډیرو اسلامي هیوادونو کې موږ بریالی سوی هم یو، کله چې د ښځو څخه مذهبي روح واخیستل سي له دې څخه وروسته هغه زموږ د لاس آلې دي، او مبلغین دي کوبنس وکړي چې د ښځو له لاري اسلامي نړۍ درې وړې کړي.

ددې کتاب په (55) صفحه کې لیکي دي:

هر انسان که نر دی او که ښځه دوه قوته لري یو د فسق او فجور قوت او بل د تقوی قوت، موږ (عیسایي مبلغین) باید دا کوبنس شپه ورځ وکړو چې د مسلمانانو د تقوی قوت کمزوری کړو او د فسق او فجور قوت یې قوي کړو تر څو موږ خپلو موخو ته په اسانۍ سره ورسېږو.

ددې کتاب هره جمله او کرښه موږ عملي کړل تر څو خپلو اهدافو ته ورسېږو او د کلیسا د مرحمت وړ وگرځو. (الله جل جلاله مي دي معاف کړي).

ما خپل ټول ژوند کلیسا ته وقف کړی وو او ته مي غوښتل چې واده هم وکړم او ټوله ورځ به په دې فکر وم چې څنګه عیسائیت پرمخ ولاړسي، او اسلام څنګه له مینځه ولاړ سي: ددې کار لپاره زښته خلک ډیر وه دا ځکه چې ددې تنظیم (International

Catholic Association) هر غړی داسي تربيه سوی وو چي هر څوک وای که چوکیدار وای، که مامور، که وزیر که فوځی او که هر څوک وو نو د بایبل د خدمت لپاره یې دوی میاشتي ضرور خدمت کاوه او که یې وخت نه درلودای نو بیا به یې زبنته ډیرې پیسې د شکرانې او جرمانې په ټول سره کلیسا ته را استولې، هره ورځ، هره میاشت او هر گړی به نوي خلک، نوي څېرې او نوي قومونه راتلل او شپه او ورځ به یې خدمت کاوه.

د همدې مؤسسي لخوا مور ته دا دنده راکول سول چي پر محمد صلی الله علیه وسلم باندي یو کتاب ولیکو او هغه کتاب به داسي وي چي ټول تاریخ او سیرت به دده وي او څه به مور یو څه شيان ور سره اضافه کړو او بیا به یې چاپ کړو، که مو په وس کي وه یو څه بد به هم ولیکو چي دا زموږ بڼه دنده وه او مهارت مو هم پکښې درلودی، ددې کار لپاره پنځه نني (راهبې) او لس Monks (راهبان) وټاکل سوه.

هر څوک باید خپل کار وکړي، او تر ټولو زموږ لپاره اړین کار دا دی چي تاریخ اسلام او سیرت النبي صلی الله علیه وسلم پیدا کړو او بیا خپل کار پیل کړو، هر چا د خپل ځان لپاره کونښن کاوه دا ځکه چي پر دې باندي مور ته هم د کلیسا له لوري او هم ددې مؤسسي له لوري هر څه راکول کیدل، امتیاز، پیسې، سفر، مقام او نور.

زه او زما يوي ملگري (Nun-Cynthia Bill) راهبي سينتيا بل،
سره ملگري سوو، اسلامي کتابتونو ته او د کتاب پلورنځيو ته
ولاړو او په پايله کي مو دا دوه کتابونه پيدا کړل،

(Muhammad Is The Seal of Prophets) او

(Prophet Muhammad And His Lifestyle)

يعنی اول کتاب (محمد صلی الله عليه وسلم خاتم الانبياء دی) او
دوهم کتاب (محمد صلی الله عليه وسلم او د هغه ژوند) په خاتم
الانبياء کتاب کي دا بيان سوی وو چي حضرت محمد صلی الله
عليه وسلم د ټولو پيغمبرانو اخيري پيغمبر دی او بل پيغمبر نه
راځي او د الهي وحي دروازه بنده سوه، او نور ددې دين (اسلام)
چلول ددې امت د علماء کار دی؛ او دا پيغمبر يو نړيوال پيغمبر
دی، نه دا چي د يوه قوم او يا يوي ژبي لپاره دی، دا ټول انسانيت
ته راغلی دی، برخلاف د مخکنيو پيغمبرانو څخه. مخکني
پيغمبران چي هر څه تير سويدي د حضرت آدم عليه السلام څخه
نيولي تر حضرت محمد صلی الله عليه وسلم پوري هغه ټول پخپلو
وختونو کي د ځانگړو او مشخصو قومواو علاقو لپاره وه، د بيلگي
په ټول سره حضرت ابراهيم عليه السلام يو ځای وو، او حضرت
لوط عليه السلام بل ځای او په بله سيمه کي وو، عاد قوم ته يو
پيغمبر وو او د ثموديانو قوم ته بل پيغمبر وو، حضرت موسی عليه
السلام يوازي بني اسرائيلو ته وو، حضرت عيسى عليه السلام هم
يوازي بني اسرائيلو ته وو، او داسی نور چي ډير پيغمبران

اسرائيلو ته راليړل سوی وه، نه د ټولو خلکو لپاره، ددې کتاب په (23) صفحه کې پردې باندې هم ډیر څه لیکل سوي دي چې د بايبل او قرآن دواړو په تاکید حضرت عیسیٰ علیه السلام یوازي بني اسرائيلو ته راليړل سوی وو چې د قرآن کریم او بايبل دواړو څه حوالې یې ورکړي وي.

دا لومړی شک وو چې زما پر عیسائیت باندې پیدا سو، چې عیسایان وايي چې دا نړیوال دین دی او په مقدسو نسخو کې د پردې و شاته بل شی دی.

په دوهم کتاب کې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم پر ژوند مبارک، سیرت او صورت باندې رڼا اچول سوي وه، او دې خبرې زما روح تازه او وژړاوه، چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم ډیر ساده ژوند درلودی، د کور کار یې خپله کاوه، خپل مبارکي جامې یې پخپله گنډلې، خپلې مبارمې خپلې یې پخپله جوړولې، او څاروي یې لوشل او داسې نور.... دا هغه څه دي چې کا پخپل ژوند کې نه وه اوریدلې، دې څو ټکو پر ما دومره اغیزه وکړه چې د سترگو مي بې اختیاره اوبښکې وبهیدلې، او ارمان مي دا دی چې کاش!!! زه په هغه وخت کې ژوندی وای او دده مبارک صلی الله علیه وسلم کالي مي پخپلو گوتو وینځلي وای، او دده مبارکي خپلې مي پخپلو لاسو باندې گنډلې وای او دده مبارک په خدمت کې مړه سوي وای.

دا زما د ژوند د بدلون دوهمه څپه وه، ددې کتاب په آخری پاڼه (102) کې د لوړې درجې والا پیغمبرانو یو نوملړ هم خپور سوی وو، چې حضرت عیسیٰ علیه السلام هم پکښې وو.

اوس مې د مطالعې مخ بل لوري ته واوښتی او غواړم چې دا معلومات پیدا کم چې د حضرت عیسیٰ علیه السلام مقام په اسلام کې څه دی؟

خوشبختانه زما یوې مسلمانې ملګرې د جنوبي افریقا د ټرین د ښار څخه د شیخ الاسلام مناظر اسلام مرحوم شیخ احمد دیدات صاحب یو کتاب

چې د (Christ in Islam) یعنی (عیسیٰ علیه السلام په اسلام کې) را ولېږه چې د (IPCI) یعنی (Islam Propagation Center International) لخوا چاپ سوی وو، ټیږه مرسته یې زما سره وکړل، چې په هغه کې لیکلې وه چې یو مسلمان مسلمان کیدای نسي تر سره مور زاده پرانده، د پیس ناروغان، د جذام ناروغان او مړي ژوندي کول او داسې نور..... خو په دې ایمان ونه لري چې حضرت عیسیٰ علیه السلام د الله جل جلاله یو لوی پیغمبر او هغه د لوی خدای جل جلاله په امر هره کرښه چې وایم په زړه کې بدلون احساسوم او زه په دې باندي راضي هم یم، دا ځکه چې موږ عیسایان خو د اسلام څخه بد وړو، د قرآن څخه بد وړو، او نو ځکه پر پیغمبر یې هم بد وایو، نو ما دا فکر کاوه چې مسلمانان به څومره حضرت عیسیٰ علیه السلام ته بد وایي، خو زما د تصور

برعکس په اسلام کي حضرت عیسی علیه السلام ته داسی مقام او حیثیت ورکول سوی وو چي په عیسائیت کي یې نلري، دا ځکه چي په اسلام کي یې مقام اوچت او ریښتینی دی، که یو څوک د حضرت عیسی علیه السلام او یا هم د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه منکره سي چي دوی پېغمبران نه دي، هغه له اسلامه وتلی دی او کافر دی، بلکه په اسلام کي د دوی په هکله تصور داسی دی چي دوی رالیزل سوي استازي، او بنده گان وه؛ نو ځکه زه دا احساس کوم چي دوی سره وروڼه دي؛ او هیڅ فرق یې نسته، اوس یو شی زما لپاره. ډیر اړین دی چي هغه د بایبل مکمله مطالعه ده او هغه ایتونه پیدا کړم چي پکښې ویل سوي دي چي عیسی علیه السلام یوازي یهودو ته راغلی دی، د بایبل د مطالعې څخه چي ما مخکي ددې له دې څخه وروسته مي دا ټینگ هوډ وکړ چي اوس به څرنګه مسلمانان کیرمه؟ د خپلې ملګري سره مي دا خبره شریکه کړه، هغې راسره ومنله خو یوه خبره یې دا راته وکړه چي کلیسا اوس په موږ څومره پېسي او وخت مصرف کړیدی، او د کلیسا ټول رازونه زما او ستا په سینو کي دي، کیدای سي اسلام راوړل زما او ستا د مرګ سبب سي، نو یوه معقوله لاره به ورته وسنجوو، او ښه طریقه یې دا ده چي د مسلمانانو سره په دې اړه مشوره وکړو، نو زه یوازي په امریکا کي د مسلمانانو ټولنې ته ورغلمه چي مشر یې نه وو او مرستیال یې چي یو تور پوستی امریکایی وو، ور سره ولیدل هغه ډیر هدايات راته وکړل او لارې یې راته وښودلې او دا یې هم راته

وویل چي مور به رسنیو ته خبر ور کړو، او تاسی به دا وواياست
چي مور پخپله خوښه اسلام قبول کړی دی، او کیدای سي چي
عیسایان کوم عکس العمل ونه کړي او که څه عکس العمل وکړي
نو ستاسو ساتنه او هر څه زموږ دنده ده، چي په نتیجه کي زه او
زما ملگري دواړو اسلام قبول او ایمان راوړی او د شهادت کلمه
مو وویل؛ د اسلامي ټولنې او د مسلمانانو وروڼو د مشورې سره
سم به د کلیسا تر شا د ټولو رازونو څخه پرده پورته کړو، چي دا
به د لومړی ځل لپاره پر انټرنیټ او بیا په مجلو او په دریم ځل د
کتابو په بڼه خپاره سي، یو ارمان مو سته هغه دا چي د اسلام،
قرآن او مسلمانانو وروڼو د چوپړ ویاړ راپه برخه سي. امین

د یوی ارکنساسی خور عابدی د اسلام راوړل:

زه د ارکنساس یم مور او پلار می عیسایان دي، په اصل کي زما کورنی د جنوبي سیمو څخه د امریکا د متحده ایالاتو ته راغلي دي، زما ژوند په صحرا پوري تړاو لري، زما پلار مُعمد (Baptist) ؤ، یعني هغه څوک چي خلکو ته بپتسمه ورکوي، د عیسایانو ددي ټولنې مشر هم ؤ، په دې ټولنه کي کاتولیکان، میتودستان او نور هم شامل وه، که دوی ظاهراً ټوله سره عیسایان یادیري خو په اصولو کي سره توپیر لري، لکه په مسلمانانو کي سُني او شعيه او زه پخپله سُني یم، په کومه سیمه کي چي زه اوسیرم دا ټول سپین پوستي عیسایان دي، له همدې کبله دلته د عیسائیت څخه ماسیوا د بل دین تصور هم ناشونی دی، خو بل لور ته زه تل په دې آند وم چي ټول انسانان سره یوشانته دي، د خدای په حضور کي، باید رنگ، نژاد، کلتور او مذهب ته توجه او اهمیت ور نه کړل سي، خو ډیر ژر پوه سوم چي رنگ، نژاد، قومیت خو ارزښت نلري خو مذهب یوازینی د خلاصون لاره ده، لومړی مسلمان چي ما ولیدی هغه د ارکنساس د پوهنتون په کالج کي وو، هغه یوه فلسطینی ښځه وه، چي حجاب یې کړی ؤ، سر یې پټ ؤ، ددي د تگ، خبرو او کالو ښې زما په زړه کي ځای پیدا کړ، الحمدلله، دا به زما تر مرگه هیږه نسي، ما ساعتونه ساعتونه ور سره تیر کړل چي د دوی د ښار، کلتور او نورو حالاتو په اړه می معلومات ورڅخه ټولوه، تر ټولو زیات ماته د هغې مذهب (اسلام) وو، دا په

باطن کي ڏيره مطمئنه وه، سرگردانه نه وه لکه زمور د ٽولني عادي بنهي، زما ڏير شه په ذهن کي دي چي دي راته د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم او د خدای جل جلاله په هکله ويناوي او خبري کولي.

زه په دي مطمئنه سوم چي ما مخکي لا چي عيسايي وم ڏير سوالونه مي په ذهن کي درلودل هغه دا چي زه ولي د حضرت عيسى عليه السلام عبادت کوم؟ ولي په مستقيم ډول سره د خدای عبادت نکوم؟ ولي د تثليث پر حای له خدای سره اړيکي نه نيسم؟ ايا بيله حضرت عيسى عليه السلام څخه خدای زما گناهونه نسي معافولای؟ ولي زه په صليب خان و جنت ته رسوم؟ ايا بله لاره نسته چي په مستقيم ډول سره جنت ته ولاړه سمه؟ ايا کوم اخلاقي فساد چي د کليساوو په راهبانو کي دی دا به د حضرت عيسى عليه السلام لارښووني وي؟ ايا د ماشومانو سره لواطت روا کار دی؟ واده د ژوند يوه اړتيا ده، ولي په واتيکان کي واده نسته؟ اولاد نسته؟ ماشوم نسته؟ ايا دا فطري عمل دی که حيواني؟ دا هغه پوښتني وې چي زه تل بي قراره وم، نو ځکه ددي فلسطينی خور هره خبره زما د زخمونو درمل وه، زما دي خور به ماته ويل چي اسلام يوازینی الهي دين دی، صرف اسلام کولای سي چي چنت ته دي بوخي او بس، دا 6 مياشتي وروسته د خپل کور مخته په شهادت ورسيدله، هغه ورځ چي دا رخصتيدله نو ماته يې په خوښۍ سره وويل چي ما او تا به بيا په جنت کي سره وينو؛ دا جمله مي تر اوسه پر زړه باندی نويشته ده، دي خپل حای ليدی نو ځکه يې ماته

هم د جنت توصيه كول، كله چي ما خپله يوه ملگريه له لاسه ورکړه نو په دې لټه کي سومه چي نور ملگري په منځني ختيځ پيدا کړم، د ملگرو د پيدا کيدو څخه وروسته مي له عربي سره ډيره مينه پيدا سوه، د قرآن کریم د تلاوت اوريدل مي د روح غذا وگرځيدله، که څه هم تر اوسه پوري په قرآن کریم نه پوهيدم، اوس يوازي بسم الله ويلای سم خو هغه خوند چي زه له قرآن څخه اخلم هغه ډير سپيڅلی او روح تازه کونکی دی، كله چي زه د کالج څخه فارغې سومه نور نو په ټولنه کي د مسلمانانو سره اړيکي کمزوري ښکاريدي، خو بل لورته د مسلمانانو مينه، اخلاص او د عربي ژبي سره زما خاص ذوق نه هيريدونکی دی.

د 1995 ميلادي کال په پسرلي کي يو کس زما په ژوند کي انقلاب راوستی، دا داسی کس ؤ چي ښايي ده زما ټولو پوښتنو ته ځوابونه راکړل، د 8 مياشتو په جريان کي مي هر څه مطالعه کړل، کتابونه مي ولوستل، برغيز تقريرونه مي واوريدل، په پای کي د فبروري پر 5 مه په 1996 ميلادي کال کي په رسمي ډول سره په اسلام مشرفه سوم الحمدلله، پر ځان مي نوم عابده کينود دا ځکه چي له خدايه غواړم چي د خدای جل جلاله عبادت په اخلاص سره وکړم او آخرت مي سم سي.

د کوم امريکايي عيسايي سره چي ما کوزده کړې وه هغه ماته سوه، خپلوان، ملگري او نور مي ټوله پريښودل خو تر اسلام نسیم تيريدلای، كله چي به ما ويل چي زه د عرب او يا هم بل خارجي

کس سره واده کوم نو زما ټوله کورنۍ به زما څخه خوابدي سول، خبري به يې نه راسره کولې، دوی په لومړيو ورځو کې زه د اعصابو روغتون ته داخلولم ما ورته وويل چې په ما هيڅ نه دي سوي، ما د عقل سليم په تقاضا سره اسلام قبول کړيدی، کله به ملگرو راته لیونۍ ويله، دا هر څه تیر سول، خو زه بیا هم له خپلي کورنۍ سره مینه لرم او تر اسلام نسیم تیریدلای.

کله چې په سعودی عربستان کې بمې چاودنه وسوه او زما اکا او د اکا زوی پکښې مړه سول نو بیا مې کورنۍ راته وويل چې اسلام پرېږده دا د ترهگرو دین دی، دا داسې دی لکه تا چې دا کسان وژلی وي، خو الله جل جلاله راسره مل و، دوی په ما هيڅ هم ونکړل، د ژوند بله ترڅه مې دا وه چې په سعودي کې تر بمې چاودنې څلور ورځې وروسته زه ماینین کورته ولاړم، یو چا زما پر کور باندي حمله وکړه، پر کلکین باندي لیکلي وه (د ترهگرو سره مینه لرونکي) د ټزو اوازونه مې واوریدل د کور ټول کلکینان یې رومات یې رومات کړل، په کور کې یې ټوله حیوانات ووژل، زه د کور څخه دباندې راووتلم او خدای جل جلاله ته پر سجده سوم او د خدای جل جلاله څخه مې د مرستې غوښتنه وکړه، پولیس راورسیدل زه په یوه محفوظ ځای کې کښیناستم کله چې پلټنه تر سره سول او پولیسو زه وغوښتل نو ما ورته وويل چې زما په کور کې دا یو ترهگریز عمل تر سره سويدي او دا زما عیسایي ملگري دي، کیدای سي زما د مرگ تږي به وه.

بله ورځ د موټر په تم ځای کې پر ما باندې حمله وسوه، ده غوښتل
ما ووهی خو داسې ونسوه دا کس نابنده او ناشنا و زموږ په دې
سیمه کې عرب او یا نور مسلمانان راته نژدې نسته، هغه مسجد
چې ماته نژدې دی هغه زما څخه 120 میله لیرې دی، دا چې زه
یوازې یم تکلیفونه راکول کېږي او زه په دې باندې خوښه یمه چې
الله جل جلاله راسره دی او زما مرسته کوونکي دی.

د رپ موزیک د وتلي فرانسوي سندر غاړې (Diams) ډيامز د اسلام قبول:

په فرانسه کې د رپ موزیک وتلي سندر غاړې ميلاني جورجيا چې په (Diams) مشهوره ده، څه وخت وړاندې په ناڅاپه ډول د درو کالو وروسته په يو فرانسوي تلویزيوني چينل (TF1) کې په حجاب کې رابنکاره سوه، او د خپل اسلام قبولولو اعلان يې وکړ.

هغې پخپله مرکه کې وويل چې د اسلام تر قبلیدو مخکې يې د اعصابو د کنټرول او زړه خوشحاله کولو او ځان د لیونتوب څخه د ژغورنې په خاطر ډیرې دواوې خوړلې، خو ژوند يې ټول د يوې ملګري خبرې وړ بدل کړ، هغې ورته وويل: سمدې، زه ځم لمونځ کوم او بيا درته راځم.

ډيامز زياته کړه، چې د اسلام قبولولو پریکړه يې شخصي او د خپلې ژورې مطالعې او د قرآن کریم د لوستلو وروسته وکړه، او دا چې اسلام يې قبول کړی، د هغه وروسته يې په ژوند کې سکون، راحت او استقرار راغلی، او وېل: ((دې اسلام قبولولو)) زما زړه ته شفا ورکړه، زه اوس پوهیږم چې د ځمکې پر سر څه وکم او پوهیږم چې زه ولې دلته یم، خپل د اسلام د قبولولو د تفصیل په اړه ډيامز وويل:

زه ډیره مشهوره وم، او ما هر هغه څه لرل چې هر مشهور سړی يې تمنا لرل، خو پر دې سربیره چې زه به کله یوازې له ځانه سره

وم، په ډیر درد او شدت سره به مي ژړل، زما په دې حالت زما مینه وال نه وه خبر..... ما ډیري رنگا رنگ نشیې او غیر نشیې گولی خوړلې، څو ځله مي په عقلي او دماغي روغتون کي ځان بستر کړ، تر څو جوړه سم، خو ټولي هڅي مي هسي بي فايدي وختلې.

او زیاته یې کړه: زه یو ځل د خپلو ملگرو سره یو ځای وم، په هغوی کي یوې مسلماني راته وویل: سمدې زه ځم لمانځه ته او بیا به راگرځم، ما ورته وویل چي زه هم غواړم لمونځ وکړم، هغې جواب راکړ، چي سمدې وې کړه، د لومړی ځل لپاره مي خپل تندي پر ځمکه کینود، او په لومړی ځل مي داسي احساس وکړ چي مثال یې نه وو.... اوس دا فکر کوم چي سجده او تندي پر ځمکه لگول باید یوازي او یوازي د الله لپاره وي.

د یادوني وړ ده چي په فرانسه کي مسلماني بنځي نسي کولای چي په حکومتي او غیر حکومتي مکتبو او ادارو او حتی بازارونو کي حجاب او یا علی الاقل خپل د سر وینتیاں د اسلامي احکامو سره سم پټ کړي او د مخالفت په صورت کي مسلماني بنځي د بند یا جرمانې سره مخ کیدلای سي.

آغلي ډيامز په دې اړه وویل چي د حجاب په اغوستلو دا د نقد پروا نلري، خو دا اندینمنه په دې ده چي په فرانسوي ټولنه کي اسلامي لباس ته بنځنځل کيږي، پر اغوستونکو یې رنگا رنگ احکام صادرېږي، او په مختلفو نومونو نومول کيږي.

او زیاته یې کړه: کله چې ما اسلام قبول کړ، او ددې تر مخه چې حجاب پر سر کړم، ما به له ځانه پوښتنه کول، چې ایا واقعاً به زه خپل سر او وینتیاں د اسلامي احکاماتو په رڼا کې پټ کړای سم.....یو ځل د دریاب پر غاړه یوازي گرځیدم، له ځان سره مې وویل: چې ددې لوی دریاب او لمر پیدا کونکي خالق په حجاب امر کړیدی، نو یې څرنگه امر نه منم، او ددې فکر وروسته مې دستي د حجاب اغوستلو پریکړه وکړه.

د خپل نوي ژوند په اړه یې وویل چې د کال څخه د څه زیاتي مودې راهیسي یې واده کړی، د څو میاشتو څخه مور سوې هم ده، او ډیر خوشحاله او خوندور ژوند تیروي.

د نوي مسلمانې سوي کاناډايي خور اليزابت د اسلام راوړلو کيسه

اسلام د الله تعالى دين، د نړۍ قانون، او يوه کامله، شامله، عامه او جامع تگ لاره ده. نو ځکه د ټولو د توجه وړ، د کفارو تشویش او حقاني دين پيژندل سوی.

له هغو ټولو څخه چې هره ورځ و باطلو، فاسخو او وضعي ادیانو ته شاکوي او د مبارک، سپیڅلي، الهي او درست دين پر لور را درومي يوه هم نوي مسلمانې سوي خور اليزابيت ده، چې د کاناډا هیواد اوسیدونکي ده.

دا خپله کيسه پدې ډول بيانوي:

مخکې تردې چې زه د اسلام په مبارک دين مشرفه سم؛ زه زیاته خبرې کوونکې، خندونکې، ټوکي ټکالي کوونکې انجلۍ وم. خلکو به زما پر شا او خوا او زما سره پر مجلس کولو او خواله کولو خوند اخیست او ما هم دا زمینه جوړول چې خلک راته غوږ کښیږدي، راسره و خاندې او توجه راته وکړي. کله چې ما د اسلام تعقیب او پلوی شروع کړ؛ خلکو دا نه خوښول، حقیقت کې دوی بي رحمه دي ان تردې چې هغوی چې تاته تر هرچا نږدې وه اوس درته بد گوري، دا هغه خلک دي چې زما هرڅه وه، زه د دوی

هرڅه وم خو اوس ځکه راته په بله سترگه او نظر گوري چي نن
ما هغه څه نه دي اغوستي چي دوی به پخوا لیدل، نن ما حجاب
کړی دی.

د الیزابت په وینا چي دې د دیارلس کلنۍ څخه د اسلام مطالعه او
کتنه شروع کړي، کله چي به استاذ د کوم تحقیق غوښتنه کول نو
الیزابت به همیشه د خپلي پلټني موضوع اسلام ټاکي.

سربیره پردې چي د اسلام سره یې ستونزي درلودي خو بیا هم چي
هرڅه به یې موندل ورته حیرانه به پاتیدل او قناعت به یې
ورباندي حاصلوی.

الیزابت به خپل د ماشومتوب او کورنۍ حالاتو ته کتل او یو عالم
سوچونو او فکرونو به بدرگه کول چي: “کچيري زموږ کورنۍ
مسلمانان وای نو موږ به څنگه وای؟”

دا وایي: “ما به خپل ځان د مسلمانانو سره پرتله کوی او د ځان
سره به مي ویل چي کله به هم زه د دوی په شکل سم؟” دا زما د
ژوند یو ناڅرگند هدف وو. که څه هم کلونه کلونه مي اسلام
مطالعه کړی وو خو بیا مي هم یو قاطع تصمیم نه سوای نیولای.

کورنی تاو تريخوالی او د اسلام څخه مخکي ستونزمن ژوند

د خپلي کورنۍ او مخکيني ژوند په هکله اليزابت وايي: په داسي کورنۍ کي مي ژوند کاوه، چيري چي نه قانون او نه مينه. ما او خوندو به په خپل منځ کي يو د بل سره وحشي او تېزه رويه کول، يو د بل ساتنه او خيال مو نه کوی، په هفتو به کور ته نه راتلم، کله چي به کور ته راغلم چا دا پوښتنه نه کول چي: چيري وي؟ څه دي کول؟ ...؟

هرڅه چي مي غوښتل؛ کول به مي، او څه چي ما کول د هغه په مقابل کي تر اوس پوري يو ځل هم مور او پلار نه يم جزائي کړي او نه چا راته دا ويلي: مه کوه!! پلار مي شراب څښل او مور مي په نشيي موادو روږده وه. زه او خوندي مو د ژوند د سختيو سره عادت سوي وو. کله کله به مي ويل: ژونده!!! تکليف را کوي!!!

داسي ډير مابنامونه مي پياديږي چي پلار به مي وحشي او ډارني چيغي، ناري او ورکي، سپوري ويلي، مور به مي ژړل او پر مخ

به يي زما د پلار د وهلو او ډېولو زخمونه وه. مور به ورته په
زاريو او ژړا ويل: نور د مور وهل او ټکول پرېږده.!!!

دا هرڅه به مي څنگه حير سي؟ زه او دري خوندي په يو وحشي
کورنۍ کي را غټيدلو. خپل کور، ژوند او هري ورځي ته به مي
کتل، داسي به ښکاريدل چي زموږ په منځ کي يو څه ورک دي.
پوه سوم چي هغه ورک شی د الله ﷻ سپيڅلی لار وه.

ژوند به مي څومره توپير وکړي د دا دين او لاري سره؟ بس داغه
يو فکر مي کوی.

يوه ورځ سهار وختی چي لا پلار بیده وو، مور مي غوټه راټوله
کړه او مور خوندي يي تر کور په پټه را و ایستلو. دا مي ښه
پياديږي چي مور په کوڅو کي بربنډي پښي ځغستل، مشري خور
مي زما لاس نيولی وو، ما ورڅخه پوښتنه وکړه: چيري خو؟ دي
جواب راکړ مور له کوره تښتو.

لا ډير وخت نه وو تير سوی چي د پلار په بندي کيدو دا ظلم او
بربريت پای ته ورسيد. مور د ښځو له يوه پنا ځای څخه بل ته
تلوو چي په پای کي په يوه غريبه ټولنه کي د ژوند کولو لپاره تم

سوو. هلته زه پدط پوهيدم چي يوازي زه نه ډير خلک د ژوندانه له
دا ستونزي سره مخ دي.

د کاناډا اکثره خلک دا ستونزي لري. دوی ټول په حرامو کي ژوند
کوي. ددې ستونزو د حل لپاره يوازی همدا يوه لاره ده چي د يوه
حقيقي خالق يوه حقيقي لاره خپله کړي او دا نظر زما سره مل وو
او مل دی.

د ورځو په تيريدو سره موږ بيرته د بنځو د امن ځايونو څخه بيرته
خپل والدينو ته ور وگرځيدلو.

د نوي ژوند و شروع کولو ته ضرورت وو. خو راته معلومه نه وه
چي څنگه يې شروع کړو؟ د کوم ځای څخه يې شروع کړو؟ او
زما په اند يوازينی لار د خدای څخه مرسته غوښتل او تسليميدل
وه. نو مي د خدای جَلَّ څخه و غوښتل چي راته هدايت وکړي، د
تاريکیو شپي مي را سهار کړي او د بربريت له شيبو مي را
واباسي. نو هغه وو چي الله جَلَّ راته هدايت وکړ او د اسلام په
مبارک دين کي مي خپل لومړي گامونه داخل کړه. او دغه د
اسلام پر لور زما بنایسته او خوږ سفر وو.

اسلام ته راتگ زما د ژوند تر ټولو بهترين تصميم وو. داسي الفاظ
نه لرم چي ددغي ورځي احساسات په وښيم، دوا مي و موندل او د
راحت احساس مي وکړ. د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ د کليمي
ويلو سره سم مي بدن لږزي واخيست، د خوشحالی او ښکي مي پر

مخ راغلي، ځان مي يو نوى څوک احساسوى، اميد او هيلي مي و
موندلي، په ژوند کي مي د اميد او هيلي اول ځل وو او خپل تير
وخت مي تر شا پريښود. او دا فکر مي کوى: ”چي اوس دې د ښه
ژوند موقع په لاس راوړل“

ژوند په اسلام کي

اسلام ته په راتگ سره اليزابت نوي نوي څه او د مسلمانانو مينه،
عزت، ملگرتيا او انسانيت وليد، دا کيسه کوي: ”په کراره کراره
مي مسلماني خوندي ملگري کيدلي، ځان مي په يوه اړيکه کي
احساسوى، مينه او عزت مي تر سترگو کيدى. له ځان سره به مي
ويل: ”ما کورنى پيدا کړل، اسلام غوندي غټه کورنى“

ما هغه مينه احساسول چي دوى له ما سره کول، کله چي پدې پوه
سوم چي له دغو خلکو سره زما د ساتني خيال ورسره دى نو
خوشحاله کيدم، هرکله چي به ما اسلامي لارښوونو ته ضرورت
درلود يا به مي خبري کول غوښتل نو مسلمانانو به په ښه رويه
راسره خبري کولي. زه تر حد ډيره خوشحاله او منندوى يم،
الحمدلله و ماته د يوازيني رب الله ﷻ لخوا هدايت وسو. او زه پدې
کي شک نه وينم“ .

حجاب

حجاب د اسلام ارزښتناکه برخه ده، هره ښځه پدې ماموره ده چې د الله جلّ د رضا، خپلي حيا او پاک لمنې په خاطر يې په خپل ژوند کې عملي کړي. اليزابت خور د حجاب په پاللو کې راحت، ازادي او مسؤليتونه وليدل، دا وايي: په کومه ورځ چې ما اسلام ومنی له هغې ورځې څخه مې حجاب هم پر مخ را خورند کړی، حجاب بند نه ازدي ده، ما د خلکو د فېشن او ستايل پروا ونه ساتل او نه مې د هغوی په هکله فکر وکړ ځکه ما نه غوښتل چې د خلکو د تقاضا لپاره ځان جوړ کړم. حجاب زه تغيره کړم، و ماته يې حيا را وبخښل او حجاب ماته هره ورځ دا را په زړه کوي چې زه ډير مسؤليتونه لرم.

د مسلمانانو احترام

الله جلّ انسان د عزت څښتن پيدا کړی دی، پر ټولو مخلوقاتو يې اشرف گرځولی، مينه يې وربښودلې، عزت يې ورته بيان کړی نو نه ښايي چې انسان د بدو طرف اختيار کړي، گناهونه خپل کړي او په بې حيايي کې غرق سي، اليزابت د مسلمانانو د ژوند چارو، بو دبل سره د مخ کيدو او عزت ورکولو په هکله وايي: ”يوه ورځ زه

پر داسي لار تيريدم چيري چي د خوانانو گنه گونه وه، ما و دوی ته کتل دوی زما لپاره لاره خالي کول تر څو زه په عزت او امن تيره سم، ځينو خو زما د تيريدو پر مهال خپلي خبري قطعه کړی او خاموشي يې اختيار کړه، نورو بيا خپل سيکريټ تر شا پټ کړه، زه د بس و تم ځای ته ولاړم هلته مي يو زور بودا وليدی په مسکی مسکی کيدو سره يې د پلار مينه راکړه. خلکو زما په هکله بڼه فکر کوی او ماته ځان ډير محترم ښکاريدي.“

الله جلّ ته د نږدی کیدو وسیله

انسان د الله جلّ ښایسته مخلوق دی، انسان د یو لږ نافرمانیو ترڅنګ خپل د رب سره مينه لري، هغه ته د نږدي کیدلو هڅه کوي او غواړي چي تل د الله جلّ په رضایت کي ژوند وکړي. الیزابت خور تر کوبښن او هڅو وروسته دې نتیجې ته رسیدلي چي و الله جلّ ته د نږدي کیدو لاره و مومي. دا وایي: ”تر سختو کوبښونو او ډول ډول پلټونو وروسته و توانیدم چي لمونځ په عربي زده کړم. او پدې سره نوره هم و الله جلّ ته ورنږدي سوم، له کوچنیوالي چي مي کومي سختی، مشکلات او دردونه درلودل هغه ټول ليري سول. حتا زه پدې هم نه پوهیدلم چي څنګه مي ټول خفګان، دردونه او ستومانی حل سوي.“

دعوت

اليزابت چي کله په اسلام کي ښيگڼه، مينه، عزت، احترام، سکون، ارزښت او د زړه ارام و موند نو خپلي وحشي کورنۍ، ناپوهو خپلوانو او گرانو خوندو ته يې د اسلام دعوت شروع کړ، ددې په وينا زما خوندی او مور اوس په کراره کراره ودې ته چمتو سوي دي چي اسلام قبول کړي او تاسي ورته دعاوي کوی!

دا و خپلي کورنۍ ته ورنښي: ” اسلام نه يوازي زما ژوند تغير کړی، د روح او روان ارام يې راکړی بلکي د هغه ترڅنگ يې ماته دا احساس راکړی چي زه د عزت خاونده يم، له نورو سره مينه وکړم، حجاب وکړم، حيا وساتم، د نورو و ژوند ته ښکلا ور وبخښم نو ځکه زه تاسي ته د اسلام دعوت درکوم“.

پيغام

نوی مسلمانانہ سوی خور و نورو نوي مسلمانانو ته اگاهي ورکوي چي اسلام زموږ د ژوند رڼا ده، په پيل پيل کي مشکلات خامخا سته خو ژر پای ته رسيږي، تاسي هيڅکله يوازي نه ياست ځکه الله جلله هميشه له تاسي سره دی. هيڅ باک مه کوی هر څوک چي تاسي ياست او له هري خوا چي راغلي ياست د الله جلله پر دين

منگولي ٽينگي ڪري ژر ده چي خپل اهدافو ته به ورسيري. مور ته
د اسلام پالل سخت دي نسبت هغو ته چي له اوله مسلمانان دي،
هرڅه چي غواړي په ٽينگه يې و غواړي الله مهربانه دي.

دنړۍ مشهوره ژورناليسته ايون ريډلي څنگه مسلماننه شوه؟

له نوموړې سره اصلاح غږ راډيو همکارانو مرکه کړې وه چې څنگه يې داسلام مبارک دين ته غاړه کيښوده او دجهالت له تربرميو راووته. دا دی د نوموړې کيسې له انگليسي څخه پښتو ته ژباړه تاسو ته وړاندې کوو هيله ده چې دپاملرنې وړ به مو وگرځي.

پوښتنه: خپل ځان مو راته معرفي کړی؟

ځواب: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، زما نوم ايوان ريډلي دي او د انگلستان هيواد يوه ژورناليسته يم او هغه وخت راڅرگنده سوم چې په ۲۰۰۱ کال کې د طالبانو لخوا ونيول سوم.

پوښتنه: تاسې د خپل بند او اسلام راوړلو قيصه راته وکړی؟

ځواب: لکه څرنګه چې ما وويل د ۲۰۰۱ م کال او ۹-۱۱ پيښې نه وروسته زه افغانستان ته په چادري کې راغلم او د افغانانو په اړه مالومات ترلاسته کول غوښتل، کله چې زه بيرته ګاونډي هيواد پاکستان ته تلم په يو لري او ويجاړه لاره چې د خپلو پښو مزل زيات وو نو په يوه خړه سپره سوم او دا چې کله مې د خړه سپرلۍ نه وه کړې او ورسره نا بلده وم نو ترې راوغورځيدم، چادري مې لري سوه او غربي لباس مې رابښکاره سو نو د طالبانو لخوا ونيول

سوم او تر ۱۰ ورځو پوري د هغو په بند کي وم. ما به هره شپه فکر کاوه چې تر سبا پوري به ژوندي نه يم ځکه چې ما اوریدلي وه چې طالبان ډیر بد خلک دي ما به هغوی ته ډیرې بدې ردې ویلې خو کله چې به هغوی راتله ماته به یې مخامخ نه رالیده او اخوا دیخوا به یې کتل، زه پدې راز نه پوهیدم ما فکر کاوه چې له خجالتو ماته نه گوري ځکه وژني مې خو خبره بل څه وه، هغوی د اسلام او حیاء له امله ما ته نه کتل او راته به یې ویل چې ته له مونږ سره میلمانه یې نو مه ویریزه او خفه کیره بلکه ډاډه اوسه. د وخت په تیریدو سره هغوی ما ته نور هم مهربانه ښکاریده او دا هم راته عجیبه او نااشنا ښکاره سوه هغه سلوک چې له ما سره کیده او هغه چې د گونتنامو او باگرام له بندیانو سره کیري ډیر توپیر لري. په ۶ ورځ یو مولوي صیب راغلو او ما ته یې د اسلام بلنه راکړه نو ما ته هم موقه په گوتو راغله او ژمنه مې ورسره وکړه چې لندن ته له رسیدو سره سم به د اسلام په اړه مطالعه کوم. په لسمه ورځ د ملا محمد عمر په فرمان یې خوشي کړم.

پوښتنه: ددغه ۱۰ ورځو په اوږدو کې د طالبانو عمومي رویه له تاسې سره څنګه وه؟

ځواب: لکه څرنګه چې زه له غربي ټولنې څخه راغلي وم نو خویونه مې هم بدل وه-کله چې به یې راته خواږه راوړل نو ما به نه خوړل او د نه خوړلو اعتصاب مې کړی وه-لږه موده وروسته د

غرب لخوا يو ليک راوليرل سو چي زما د خوشي کيدو په بدل کي يې طالبانو ته د پيسو وړانديز کړې وه، هغوی دا وړانديز رد او ويي ويل چي هر کار په پيسو نه کيږي او نه دا د پيسو خبره ده ځکه چي په اسلامي او افغاني ټولنه کي صداقت او شرافت له پيسو ډير قيمتي دي او زه په اسلام سمه نه پوهيدم خو له دوی سره په لسو ورځو کي دا راته جوته سوه چي اسلام ده ژوند لاره ده چي پدې کي د خوراک، څښاک، خوب، ناستي او ولاړي او د هر څه لپاره ښکلي اصول سته او لکه څرنګه چي د اسلام څخه مخکښي يوه ښه عيسوي وم او په اونۍ کي به څو ځلي عبادت لپاره کليسا ته تلم خو اسلام د عبادت لپاره يو ښکلي تصور لري چي د ټولو اديانو څخه غوره دي. ښه نو کله چي زه لندن ته ورسيدم نو ما پريکړه وکړه چي زه به اسلام مطالعه کوم، ددې ۲ علتونه وه: اول دا چي ما له هغوی سره وعده کړې وه، دوهم علت دا چي زه يو ژورناليسته يم ددې په خاطر چي د اسلامي امت او مسلمانانو په مشکلاتو پوهه سم نو بايد د هغوی ددين په هکله هم مالومات ولرم نو ما د قران پاک مطالعه شروع کړه. د قران د لوستلو نه وروسته زه حيرانه سوم چي قران هر چاته خپل حقوق ورکړي لکه د ښځو حقوق او داسي نور...

او دا هم راته جوته سوه چي په دنيا کي د سوليز ژوند تيرولو يو ښه لارښود هم همدا قران دي. په قران کي نه يوازي دا چي د رسول الله(ص) په اړه ريښتوني مالومات وه بلکي د ټولو پيغمبرانو

عليهم السلام په هکله پکښې ريښتوني مالومات موجود وه نو همدې زه وهڅولم چې د پيغمبرانو په اړه نور مالومات هم ترلاسه کړم نو دا خبره راته يقيني سوه چې محمد(ص) د نړۍ تر ټولو غوره شخصيت وه.

پوښتنه: داسې ويل کيږي چې ستاسې له طالبانو سره مينه پيدا سوي وه ايا دا خبره درسته ده؟

د هغوی سلوک له ماسره ډير ښه وه او ما د هغو په اړه حقايق راوسپړل او پدې رانه ډير خلک خفه سول او ځنې اوس هم خفه کيږي که دوی خفه کيږي دا ددوی مسله ده که له بله پلوه وگورو کوم ظلمونه چې د امريکايانو لخوا په افغانستان او عراق کې سوي ددوی له کړنو سره ډير توپير لري- ما يوازي حقايق راسپړلي دي او بل دا چې زه د هغه طالبانو خبره کوم چې څه يې نيولي وم.

پوښتنه: کله چې طالبانو اسلام ته دعوت کړې نو ولې دې د سمدلاسه اسلام ونه مانه؟

ځواب: ځکه چې د اسلام منل د زور خبره نده که چيرته مې اسلام هغه وخت منلې هم وې نو څه موده وروسته به مې پرې ايښی وې. نو هماغه وو چې دوه کاله مې د اسلام په اړه بشپړه مطالعه وکړه

او بيا مې د خپل قناعت له مخې د اسلام سپيڅلي دين ته غاړه
کينوده بله دا چې په اسلامي ټولنو کې هم څه ستونزې سته چې
لامل يې اسلام نه بلکه د مسلمانانو د اسلام په هکله کمزوري فهم
دي.

پوښتنه: لکه څرنگه چې پوهيری چې له اسلام راوړلو وروسته
زياتره خپل نومونه بدلوي تاسې د خپل ځان په هکله دغه پريکړه
ولي ونکړه؟

ځواب: ښه پوښتنه ده زما د نوم معنا د ديني اساساتو سره په ټکر
کې نده او بل دا چې زه د پوخ عمر لرونکې ښځه يم نو پدې عمر
کې نوم بدلول څه ستونزې لري مگر کله چې پاکستان ته لاړم نو
هغوی راته مريم نوم راکړ او په افغانستان کې خلکو راباندې د
ملالې نوم کينود او بيا يې راته د ملالې قيصه وکړه چې د ميوند
په جگړه کې يې د انگریزانو په خلاف خپل افغان ځلمي جنگ ته
هڅولي وه او په خپله مشهوره ټپه يې د هغوی وینې په جوش
راوستې چې ستري کارنامې يې وزيرولي څه پدې هم پوهه سوم
چې د غربي ټولنې د تبليغاتو پر خلاف افغاني ميرمنې څومره د
ازادۍ حق لري، څومره باهمته او زړورې دي نو له همدې امله
ځان ددې جوگه نه گنم چې د ملالې نوم راکړل سي ځکه د هغې
کارنامې پيرې ستري او لوړې دي.

پوښتنه: د اسلام منلو څخه وروسته ستاسې د کورنۍ او خپلوانو
غبرگون څنگه وه؟

ځواب: زما کورنۍ ماته حیرانه وه چې شراب، سگریټ او نور
نشیې توکي مې پریښوده هغوی له ما څخه ناراضه سول او کله
چې مې حجاب واغوست نو د خلکو غصه نوره هم راوپاریده او
همدغه د ټولې غربي ټولنې تعصب دی چې له حجاب سره یې
لري، دوه کاله وړاندې زه په حجاب کې روانه وم یو نشه یي راغې
او پرما یې چغې کړې او راته یې ویيل چې څه کور ته دې ځه، زه
حیرانه سوم چې زما گناه څه ده چې له خپل هېواده مې شړي.

پوښتنه: د اسلام منلو وروسته له نورو کوم ډول ستونزو سره مخ
سوي؟

ځواب: داسې خاصې ستونزې نه وې خو د ستونزو پر ځای څه
زیاته تشویقه سوم او خلکو زه د مسلمانانو بڼو لپاره یوه نمونه
وگڼلم خو زه فکر کوم چې زه نمونه نه یم، نورې ډیرې ښې
خویندې نمونې شته ځکه چې غرب او غربي فیمنیستان د مسلمانانو
بڼو پر خلاف ډیرې دسیسې جوړوي خو دوی د تل لپاره له

حوصلې او صبر څخه کار اخلي. بله دا چې زه د مسلمانو بنځو څخه متاثره سوې يم او هغه وخت ډیره حیرانه سوم کله چې په مصر کې د ولس لخوا د محمد مرسې په ملاتړ مظاهري و سوي د مصر فوځ خپل د ولس خویندې او ماشومان په شهادت ورسول خو ددوی ځواب بیا هم صلحییزه وه نو زه ځکه له دوی نه زیاته متاثره سوې يم، که مونږ هم د الله (ج) په رسی منگولي ولگوو نو هیڅ زیان به ونه مومو.

پوښتنه: له اسلام څخه مخکېني او وروسته په ژوند کې څه توپیر گوري؟

ځواب: لوی فرق دا دی چې زه منظمه سوې يم او د یو هدف درلودونکي يم اوس هم له الله (ج) څخه غواړم او دا دعاء کوم چې ما نور هم اسلام سره وتړي.

لکه څرنګه چې په ۲۰۰۴ کې حج ته تللي وم نو د راتګ نه وروسته خلکو راڅخه د حج د روحاني ګټو او تجارېو پوښتنې کولې نو ما ورته وویل چې تر ټولو ستره تجربه دا وه چې هلته مسلمانان د یوه فامیل په څیر وسیده چې زما لپاره ډیر ښه وخت وه ځکه چې د هر رنګ، قوم، نسل او ژبې وګړي موجود وه خو ټول د یوې

کورنی په خیر بنکاریده، مونږ ټولو په یوه ژبه چې عربي ده د الله (ج) بنده ګي مو کوله، په یو کتار کې ولاړ وو او د یو الله تعالی عبادت مو کاوه دا بنکلي حالت د اسلام له برکته دې چې د هر قوم، ژبې، نسل او نژاد خلک یې سره یو ځای کړي وه نو دغه بنکلي تجارب به هیڅکله هم زما له یاده ونه وځي.

سوال: که د شخصي ژوند په هکله مو راته ووايي؟

ځواب: زه اوس هم یوه ژورنالیسته یم خو توپیر دا دې چې مخکې مې د اسلام خلاف کار کاوه خو اوس د اسلام لپاره کار کوم، ددې تر څنګ لکه څرنګه چې په قران عظیم الشان کې د شهودو مچپو یادونه سوې نو د شهودو مچۍ مې هم ساتلي. اوس مې د یو الجیریایي مسلمان سره واده کړې چې د پښتنو په خیر خويي لري چې کله سم په غصه وي خو بیا وروسته ډیر مهربانه وي مګر زه ورسره الحمدلله خوشاله یم.

سوال: که د اولادونو په هکله مو راته ووايي؟

ځواب: د اسلام له منلو نه وړاندې مې یوه لور وه چې ډیسي نومېږي او انشاالله ډیر ژر به اسلام ومني. هغه ورځ مې هم یادېږي چې د اسلام راوړلو څخه وړاندې د ننګرهار کامې ولسوالۍ ته تللي وم او له یوې بڼځې سره مې ولیدل چې ما نه یې

زما د اولادونو په اړه وپوښتل، ما ورته وويل چې زه يوه لور لرم، هغې وخنډل او راته يې وويل چې تاسې امريکيان او انگريزان صرف يو يا دوه اولادونه ساتلي سې خو افغانان الحمدلله ډير درلودلي او ښه ساتلي سو او که تاسې خپل فوځ له افغانستانه ونه باسې نو زه به نور هم ولرم چې له خپل هيواده دفاع وکړي. ددې خبرو وروسته زه په واضحه توگه پدې پوهه سوم چې افغاني ميرمنې څه ډول چې غربيان تعريفوي ندي بلکه ډيرې زړه وري دي. همدې ښځې ته ما وويل چې ته داسې خبرې کوي که امريکيان خبر سي نو په زغرده يې ځواب راکړ همدا اوس دې راسي که نور څه نه وي نو د کور په لوبنو به ورسره وجنگيرم، زه په دې پوهه سوم چې غربيان هميشه د يو سم څيز غلط انځور وړاندې کوي خو هغوی پدې نه پوهيږي چې افغاني ميرمنې يواځې په فزيکي لحاظ سره نه بلکې په ذهني لحاظ هم پياوړي دي.

سوال: په غرب کې د مسلمانانو حالت (خصوصاً د مسلمانو خويندو) څنگه دي؟

ځواب: انگلستان کې ډير کم مسلمانان شتون لري، انگلستان د ۲,۵ ميليونه مسلمانانو درلودنکې دې چې سل زره يې د هماغه ځای وگړي چې مسلمانان سوي دي خو ددوی ژوند هلته لږ سخت سوي ځکه که يوه مسلمان خور هلته له کوره ووځي نو سمدلاسه په ښه

کیري ځکه حجاب یې اغوستې وي، بله دا چې سیکولريستانو هم دوی ته یو څه ستونزې جوړې کړې دي. مسلمانان وروڼه هم پدې کچه له ستونزو سره مخ دي خو د خويندو مشکلات نسبتاً زیات دي. د همدې موضوع په اړه مې یو څه موده مخکې د انگلستان صدراعظم (ډیوډ کامیرون) ته یو لیک لیرلې وه او لکه څرنګه چې تاسې اوریدلي چې د ایټالېي او فرانسې حکومتونو د نقاب اغوستل بند کړي نو ما صدر اعظم ته دا هم لیکلې وه چې زه به د مسلمانانو خويندو دفاع کوم چې نقاب واغوندي.

عجیبه خو دا ده چې د انگلستان پدې زیات شمېر نفوس کې ۳۰۰۰ نه تر ۴۰۰۰ پورې خويندې نقاب اغوندي او دوی ورسره ستونزې لري، د صدر اعظم لخوا خط تقریباً مثبت ځواب شوی وه.

دا باید ومانو چې د اسلام او مسلمانانو خلاف په انگلستان او په ټول غرب کې دسیسې روانې دي او دې ته ورته خلک د پاکستان او افغانستان په ټولنو کې سته چې ددین په کالیو کې پټ ندي او کوښښ کوي چې د خپلو کارونو څخه امریکایان او غریبان متاثره کړي، زه ددوی په دغه حالت ډیره خفه یم او هیله منه یم چې دوی به انشاالله دین ته بیرته راګرځي.

زما ياديري چي په ۲۰۰۸ کال کي په يوه کشتي کي د اسراييلو لخوا د غزي محاصري په مهال هلته تلم تر څو له حالاتو خبره سم چي يو کمره مين هم راسره وه نو مونږ هڅه وکړه چي په کشتي کي لمونځ ادا کړو ځکه چي هلته نږدې د اودريدو ځاي نه وه خو الحمدلله لمونځ مو په کشتي کي وکړ دا خو د اسلام دين دې چي مسلمانان په کشتي کي هم لمونځ کولای سي.

نو ددې حالت نه وروسته يو سيکولر (بي دينه) راغي او ماته يي وويل چه ايا لمونځ او کشتي به دې له اسراييلو وژغوري نو ما ورته وويل وروره الله (ج) به مې ساتي. له دې وروسته غزي ته ورنږدې شو چي هلته مو د اسراييلو کشتي له وسلې ډکې او مجهزې وليدې، ددې په ليدو سره مونږ وويريدو چي دوی خو مونږ چي هر وخت وغواړي وژلي سي خو بيا مې له ځان سره وويل که دوی مې ووژني نو ښه ده ځکه چي جنت ته به مې وليري (يعني جنت ته به لاړه شم) بيرته مې مسکا په شونډو راغله او خوشاله سوم.

خو هغه سيکولر چي هلته وو له ويرې لږزیده بيا ما له ځان سره وويل چي څوک د الله رسی پريږدي ددې سيکولر په څير به يي حالت وي.

ښه خبره دا وه چې مونږ له ټولو نه مخکښې غزې ته ورسيدو. په غزې کې له اوسيدو وروسته کوم کار چې زما خوښ سو هغه دا وه چې الحمدلله دغزې اوسيدونکو د الله (ج) رسی کلکه نيولي وه او د کلک ايمان څښتنان وه ځکه هره پيښه ورسره پيښيده او يا هر څه پرې غورځيدل دوی هيڅ ويره نه درلوده.

سوال: ايا رښتيا هم په مسلمانو ميرمنو او مساجدو د نژاد پرستانو او نيشليستانو لخوا حملې کيږي؟

ځواب: هو، خويندې او مساجد رښتيا هم په ښه کيږي او حملې پرې کيږي زه نه پوهيږم چې دغه خلک ولې داسې کوي، عجيبه دا وه چې يو څه موده وړاندې همدغه نژاد پرستانو د يو مسجد شاته لاريون شروع کړې وه او غوښتل يې چې مسجد ته زيان ورسوي، نو مسلمانانو هغوی چاى ته راوغوښتل او په گډه يې ورسره چاى وڅښلو او بيا يې ورسره د فوټبال لوبه وکړه- څومره عجيبه خلک او څومره د لوی حوصلې خاوندان دي مسلمانان، زه پدې هم پوهيږم چې افغانان له دې نه هم زيات ميله پاله دي خو خارجيان چې هلته دي پدې نه پوهيږي چې له ځان نه يې ديوالونه تاو کړي، دهمدې په څير غلطې هم کړې وه ځکه چې د طالبانو سره د بند په وخت کې ما د ډوډۍ نه خوراک هرتال کړې وه چې پرې وروسته پښيماڼه وم.

سوال: تاسې د بې دينو (سيکولريستانو) په هکله مالومات ورکړل، ايا دوی رښتيا هم د مسلمانانو دښمنان دي؟

ځواب: هغوی صرف د اسلام دښمنان ندي بلکه د ټولو اديانو دښمنان دي او هغوی له دين نه کرکه کوي او ځکه په دين حمله کوي، په مسلمانانو يې د حملې کچې ځکه زياتې دي چې مسلمانان په ډاگه ښکاري لکه مسلمانانې ميرمنې چې د حجاب سره ښکاري نو حملې پرې کيږي. سيکولريستان خپله هم نا ارامه دي ځکه دوی د هيڅ اصولو او قوانينو تابع ندي، که مونږ ټول اديان وگورو نو ټولو يو څه اصول وړاندې کړي له کومو سره چې سيکولريستان مشکل لري. که مونږ تاريخ ته وگورو نو پدې به پوه شو چې د دين له راتلو څخه وړاندې څومره جهالت او ظلمونه وه حتی تر دې چې ښځې به ژوندې خښيدې. او که بل اړخ ته وگورو په غربي ټولنو کې هم بعضې قوانين ديني اړخ لري لکه دغل سره تعامل، نو اوس پوښتنه دا پيدا کيږي چې دوی يعنې سيکولريستان کوم ډول قوانين غواړي نو دوی به وارخطا سي.

سوال: د اسلام لپاره د کار کولو ښې لارې چارې کومې دي؟

ځواب: ځما په اند ښه لاره به دا وي چې له ځانه نه شروع وکړو او بيا خپله کورنۍ اصلاح سي چې همدغه به معاشري او ملگرو ته انتقال سي، د ټولو نه خو ښې لارې چارې قران کریم وړاندې

کړي او مونږ ته ښه نمونه محمد(ص) وه او د خویندو لپاره ښه نمونه خدیجه کبری(رض) ده که مسلمانان دوی تعقیب کړي نو بیرته به خپل تیر برم ترلاسته کړي او زموږ دښمنان به هېڅ ونشي کولای ځکه چې مونږ به اساسي کار کړي وي.

سوال: اسلامي امت ته مو پیغام څه دي؟

ځواب: زما پیغام دا دي چې مونږ مسلمانان د نړۍ تر ټولو ښه فامیل برخه یو کله چې مونږ متفق او یو ځای یو نو مونږ به ډیر پیاوړي یو، مونږ باید په الله(ج) یقین ولرو او له هماغه(ج) څخه وویریزو او د الله(ج) رسی کلکه ونیسو نو خپل مقام به بیرته ترلاسه کړو.

سوال: له اصلاح راډیو څخه مو افغانانو ته پیغام څه دي؟

ځواب: د هغو ټولو نه مننه چې زما قیصې ته یې غوږ نیولي وه، زه له ټولو افغانانو سره ډیره مینه لرم، افغانانو هېڅکله ځانونه مه بدلوی زه پوهیږم چې تاسې ډیر پیاوړي یا ست، تاسې سره د نړۍ د ټولو مسلمانانو مرسته او دعاء گاني دي او ټول غواړي چې خپلواک او ښه ژوند ولری.

اوزه ډيره خوبنه سوم كله چې تاسې راته ددې راډيو باره كې وويل
،دا د خوشالۍ ځای دې ځكه داسې وخت كې تاسې دومره نيك كار
روان كړې، راډيو خلكو ته د پيغام وركولو يو ښه وسيله ده. عقیده
او يقين مو وساتې، پياوړي اوسئ او د الله (ج) رسی كلكه ونسئ.
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

پای

ماخذونه

Quran ipashto

فتاویٰ الحقانیة

زه ولی مسلمان سوم؟

افغان بنسټ ویب سایټ

اصلاح انلاین ویب سایټ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library